

Univerzita Palackého v Olomouci

Právnická fakulta

Zuzana Manethová

Zpoplatnění komunálního odpadu: hledání ideálního motivačního systému

Diplomová práce

Olomouc 2016

Čestné prohlášení:

P r o h l a š u j i, že jsem diplomovou práci na téma „*Zpoplatnění komunálního odpadu: hledání ideálního motivačního systému*“ vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 19. dubna 2016.

Zuzana Manethová

Na tomto místě bych ráda poděkovala JUDr. Veronice Tomoszkové, Ph.D. za odborné vedení, konzultace a její trpělivost, jež projevila při psaní mé práce. Dále bych ráda poděkovala prof. Susan Wolf z University of Northumbria v Newcastleu za vstřícný přístup a cenné informace, které mi poskytla v průběhu mého zahraničního pobytu.

Obsah

Seznam použitých zkratk	6
Úvod	7
1. Nástroje ochrany životního prostředí	10
1.1 Ekologická politika a její nástroje	10
1.2 Základní charakteristika nástrojů ochrany životního prostředí	11
1.3 Ekonomické nástroje ochrany životního prostředí	13
1.3.1 Druhy a systém ekonomických nástrojů	15
1.3.2 Výhody a nevýhody ekonomických nástrojů v praxi	16
1.3.3 Ekonomické nástroje v odpadovém právu	17
1.3.4 Poplatky jako jedna z forem ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí	18
2. Zpoplatnění komunálního odpadu	20
2.1 Odpadové hospodářství v České republice	20
2.2 Komunální odpad a jeho právní úprava	21
2.3 Tři typy poplatků za komunální odpad	23
2.3.1 Poplatek za komunální odpad dle zákona o místních poplatcích	23
2.3.2 Poplatek za komunální odpad dle zákona o odpadech	25
2.3.3 Smluvní úhrada dle zákona o odpadech	26
2.4 Systém financí územních samosprávných celků a místní rozpočty	27
2.5 Tvorba obecně závazných vyhlášek	29
2.5.1 OZV pro poplatek dle OdpZ	31
2.6 Úprava poplatků za odpad de lege ferenda	33
3. Motivační systémy v poplatcích za odpad	37
3.1 Integrovaný systém nakládání s odpady	37
3.2 Systém PAYT v českém prostředí	37
3.3 Inspirace v zahraničí	39
3.4 Fungující motivační systémy na území ČR	40
3.4.1 ISNO na Mikulovsku	42
3.5 Ideální motivační systém pro větší města	43
3.6 Zpoplatnění komunálního odpadu ve Velké Británii	45
Závěr	48
Bibliografie	51
Anotace	58

Abstract.....	59
Seznam příloh.....	60
Příloha č. 1	61
Příloha č. 2.....	65

Seznam použitých zkratek

ČAOH	Česká asociace odpadového hospodářství
ČSÚ	Český statistický úřad
DŘ	zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů
ISNO	Integrovaný systém nakládání s odpady
Katalog	vyhláška Ministerstva životního prostředí, č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů, ve znění pozdějších předpisů
KZř	zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů
LZPS	usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
OdpZ	zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů
OZř	zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů
OZV	obecně závazná vyhláška
POH	Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje
Ústava	zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
ZMP	zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
ZoŽP	zákon č. 171/1999 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů
ZPIŽP	zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů
ŽP	životní prostředí

Úvod

Zpoplatnění komunálního odpadu jako ekonomický nástroj ochrany životního prostředí působí na všechny obyvatele každé obce. Obec je dle zákona č. 185/2000 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OdpZ“) označena jako původce komunálního odpadu. Z tohoto statusu jí plynou příslušná práva a především povinnosti, která v souvislosti s nakládáním s komunálním odpadem musí plnit.

Jedna z těchto oprávnění je také pravomoc vydávat v rámci své samostatné působnosti obecně závazné vyhlášky (dále jen „OZV“), v nichž stanoví jednak zpoplatnění komunálního odpadu, ale také OZV, stanovující systém sběru, shromažďování, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu. V souvislosti s touto pravomocí obec stojí před volbou, jaký typ zpoplatnění komunálního odpadu zvolí. OdpZ totiž obci nabízí dvě možnosti zpoplatnění komunálního odpadu a zákon č. 565/1991 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZMP“) rovněž zakotvuje místní poplatek za komunální odpad.

Ve své diplomové práci hodlám zkoumat současnou právní úpravu poplatků za odpad, především, zda umožňuje finanční motivaci k co nejvyšší možné míře recyklace odpadu pro jeho primární původce, tedy domácnosti, popř. jakými způsoby. Mým dalším záměrem je zhodnocení v praxi již fungujících motivačních systémů jak v ČR, tak v zahraničí a snaha nalézt ideální formu motivačního systému v poplatcích za odpad, která by mohla fungovat ve větších městech. Konkrétně ve městech s celkovým počtem obyvatel nad 50 tisíc.

Vědecké metody, které práce využívá je metoda analytická, především analýza normativních právních aktů a metoda komparativní v souvislosti s popisem motivačních systémů v zahraničí, ale i v různých obcích na území ČR.

Toto téma jsem si zvolila po absolvování povinně volitelného předmětu, Environmentální právní klinika, kde jsme v rámci výuky komunikovali se současnou olomouckou zastupitelkou Mgr. Dominikou Kovaříkovou o možnosti zavedení motivačního systému v poplatcích za odpad ve statutárním městě Olomouc. O tuto problematiku jsme se začali zajímat společně s kolegou z Environmentální právní kliniky, Václavem Sedláčkem a společně jsme zpracovali příspěvek na mezinárodní studentskou vědeckou konferenci v Peci pod Sněžkou na téma „Aktuální otázky poplatků za odpady“. Naše poznatky bych ráda rozvedla a rozšířila o nové informace během psaní své diplomové práce.

V úvodní kapitole práce se zamýšlím věnovat obecně nástrojům ekologické politiky a nástrojům ochrany životního prostředí, především se zaměřením na ekonomické nástroje

ochrany životního prostředí. Práce bude zkoumat jejich vzájemné vztahy k ostatním nástrojům ochrany, jednotlivé druhy a zakotvení v českém právním řádu, především s důrazem na ekonomické nástroje ochrany životního prostředí v odpadovém právu a obecně jejich výhody a nevýhody s využitím učebnice Práva životního prostředí od prof. Damohorského a ostatních publikací, zaměřujících se na ekonomické nástroje ochrany životního prostředí. V neposlední řadě hodlám rozebrat poplatek jako jednu z forem ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí.

Ve druhé kapitole práce se budu zabývat konkrétně zpoplatněním komunálního odpadu. Ráda bych v úvodu této části popsala pojem odpadového hospodářství a především právní úpravu komunálního odpadu, jeho legální definici, roli obce jako původce komunálního odpadu a její specifická práva a povinnosti dle OdpZ. Dále práce popisuje obecně úpravu poplatku jako jednoho z příjmů obce.

Větší pozornost bych ráda věnovala popisu normotvorby obce ve formě OZV, jež v této problematice mají pravomoc vydávat. Práce zmiňuje obecné náležitosti OZV a jejich konkrétní specifika při úpravě zpoplatnění komunálního odpadu.

Především se zamýšlím věnovat charakteristice současné právní úpravy poplatků za odpad s popisem jednotlivých tří typů poplatků za odpad, tedy poplatek dle OdpZ, poplatek dle OdpZ na základě smlouvy (tzv. smluvní úhrada) a místní poplatek dle ZMP. Tato kapitola bude obsahovat také zhodnocení přehlednosti současné právní úpravy a to zejména v návaznosti na návrh nového OdpZ a změny, které přináší. Mým záměrem je popsat, jak návrh nového OdpZ zasahuje do dosavadní úpravy zpoplatnění komunálního odpadu, a jak se staví k finanční motivaci k větší míře recyklace komunálního odpadu.

Ve třetí a také poslední kapitole práce bych se ráda věnovala motivačním systémům v poplatcích za odpad. Vzhledem k informacím, které jsme nashromáždili v souvislosti s psaním příspěvku na odbornou konferenci v Krkonoších, trůfám si říct, že se jedná o velmi zajímavou problematiku, která se v našich podmínkách v posledních letech rozšiřuje a dostává se do širšího podvědomí veřejnosti. Nejlépe fungující motivační systém v poplatcích za odpad je realizován na Mikulovsku v rámci systému ISNO (Inteligentní systém nakládání s odpady). Popis tohoto systému chci zahrnout do své práce současně s porovnáním s jinými úspěšně fungujícími modely motivačních systémů v poplatcích za odpad.

Především se budu zaměřovat na motivaci ve větších městech. Již v průběhu psaní příspěvku na odbornou konferenci jsme s kolegou zjistili, že zavedení těchto systémů ve větších městech způsobuje velké problémy, a motivační systémy jsou proto úspěšnější v menších obcích či menších městech. Hodlám si tedy odpovědět na výzkumnou otázku, zda

je možné, aby tyto systémy úspěšně fungovaly i ve větších městech, konkrétně ve městech s celkovým počtem obyvatel nad 50 tisíc, a jak by mohl vypadat ideální motivační systém pro tato města. Problémy v praxi vznikají především na velkých sídlištích, kde existuje velké množství anonymních domácností a je velmi složité dodržování systémů kontrolovat.

V souvislosti s těmito zjištěními bych také ráda zmínila motivační systémy, které úspěšně fungují v zahraničí, jimiž se např. zabýval doc. Šauer v rámci realizace svého projektu PAYT („*pay as you throw*“), zkoumající zavedení motivačních systémů v českých podmínkách. Inspiraci v zahraničí hledají i jiní autoři ve svých příspěvcích do odborných časopisů nebo sborníků, např. dr. Hrušová v Českém právu životního prostředí. Nejlepšími a neúspěšnějšími příklady fungujících motivačních systémů v zahraničí je asi v Německu, Rakousku a Belgii.

Jelikož jsem v zimním semestru tohoto akademického roku absolvovala studijní pobyt v rámci programu Erasmus+, na Universitě of Northumbria v Newcastleu ve Velké Británii, téma diplomové práce jsem konzultovala také s tamní profesorkou práva životního prostředí prof. Susan Wolf. Práce proto okrajově zmiňuje systém ve Velké Británii s odkazem na National Waste Policy of England and Wales z roku 2011 s popisem systému, který funguje v Newcastleu. Jedná se o město s celkovým počtem obyvatel nad 200 tisíc.

V závěru své práce shrnu nejpodstatnější zjištění a odpovím si na výzkumné otázky.

1. Nástroje ochrany životního prostředí

V této kapitole budou vymezeny základní teoretické pojmy, se zaměřením na ekologickou politiku, její vývoj a současné směry v právní úpravě ČR, stručná charakteristika nástrojů ochrany životního prostředí s podrobným zaměřením na rozbor ekonomických nástrojů životního prostředí, historický vývoj tohoto institutu a jejich konkrétní projevy v odpadovém právu. Dále je zde obsažen popis poplatku jako jednoho z druhů ekonomických nástrojů životního prostředí.

1.1 Ekologická politika a její nástroje

Nejvýznamnější funkcí právního řádu jako normativního systému, jenž upravuje společenské vztahy, je jeho působení na chování subjektů práva, zejména za účelem dosažení nebo udržení určitých stanovených cílů či konečného výsledku. Cílem práva životního prostředí je zajištění příznivého stavu životního prostředí s důrazem na princip trvale udržitelného rozvoje lidské společnosti.¹

Co se týče historického vývoje tohoto právního odvětví, je na místě zmínit 50. – 60. léta 20. stol., kdy začalo dosahovat poškození životního prostředí významné úrovně a na tuto situaci muselo začít reagovat i právo, konkrétně ex post, vznikem ekologické (environmentální) politiky. Ta bývá v literatuře definována různě. Lze ji charakterizovat jako: „*soustavnou společenskou aktivitu s cílem chránit životní prostředí.*“ Hlavním představitelem a vykonavatelem této činnosti byl již od dob jejího vzniku stát, ale důležitou roli v ní ztvárňují i další subjekty.

Od svého vzniku prošla ekologická politika významným vývojem, jak co do okruhu subjektů, tak do oblasti nástrojů, využívaných pro dosažení jejích cílů. V České republice se tato oblast začala rozvíjet až po roce 1990, kdy došlo k jejímu značnému vývoji. Tvorba legislativy se inspiroval v zemích Západní Evropy, kde tento rozvoj započal o několik let dříve.²

V oblasti ekologické politiky zauímají významnou pozici informační nástroje ekologické politiky. Jde především o informace o stavu životního prostředí, o původcích znečištění, o povaze tohoto znečištění a jeho účincích na životní prostředí (dále jen „ŽP“) atd. Informace jsou získávány prostřednictvím vědy a výzkumu a mají být následně dále rozšiřovány mezi

¹ DIENSTBIER, Filip. Efektivita práva a ekonomické nástroje ochrany životního prostředí. *České právo životního prostředí*, 2004, roč. IV., č. 4, s. 49-52.

² SOBOTKA, Michal. Právní a ekonomické nástroje ochrany životního prostředí. In: *Acta Universitatis Carolinae – Iuridica*. č. 3-4/2001, s. 119-179.

ostatní členy společnosti. Právo na informace je upraveno na ústavní úrovni, konkrétně v usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., kterým se stanoví Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „LZPS“) v čl. 35 odst. 2 a dále v zákoně č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPIŽP“), kde je upravena individuální žádost a zpráva o stavu životního prostředí, jež je každoročně projednávána a schvalována vládou ČR. Následně ji schvaluje i Parlamentem ČR a zveřejňována.³

Koncepce ochrany životního prostředí jakožto environmentální politiky je upravena na úrovni vnitrostátní, ale i na úrovni evropského a mezinárodního práva. Environmentální politika je v ČR upravena především Státní politikou životního prostředí, schvalovanou vládou ČR a Parlamentem ČR. Základním programovým dokumentem v této oblasti na úrovni práva Evropské unie jsou tzv. Akční programy. Politika ochrany životního prostředí musí být vytvořena a realizována v kontextu ostatních veřejných politik a zároveň musí být zohledněny její dopady v ekonomické i sociální sféře.⁴

Aktuální Státní politika životního prostředí pro roky 2012-2020 si klade za hlavní cíl zajištění zdravého a kvalitního životního prostředí pro občany žijící v ČR. Dále chce výrazně přispět k efektivnímu využívání veškerých zdrojů a minimalizovat negativní dopady lidské činnosti na ŽP, včetně dopadů přesahujících hranice státu a pomáhat ke zlepšování kvality života v Evropě i celosvětově.⁵ Podle současné Státní politiky životního prostředí jsou označeny jako nástroje realizace politiky životního prostředí tyto prostředky: „*normativní (administrativně-právní) nástroje, ekonomické a tržní nástroje, informační nástroje, monitoring a příprava hodnotících zpráv, dobrovolné nástroje, programové nástroje, výzkum a vývoj, environmentální vzdělání, výchova a osvěta*“.⁶

1.2 Základní charakteristika nástrojů ochrany životního prostředí

Právní řád rozeznává širokou škálu konkrétních nástrojů ke zvyšování vymahatelnosti práva a rovněž své efektivity. V právu životního prostředí jde o tzv. nástroje prosazování. Zde je nejvýznamnější systém sankcí, nápravných opatření apod.⁷

³ SOBOTKA: *Právní a ekonomické ...*, s. 119-179.

⁴ DIENSTBIER, Filip. *Ekonomické nástroje ochrany životního prostředí – otázky právní*. Disertační práce. Brno, 2006. Publikováno na <http://is.muni.cz>.

⁵ Ministerstvo životního prostředí. *Státní politika životního prostředí ČR*. [online] mzp.cz, [cit. 17. března 2016]. Dostupné na <http://www.mzp.cz/cz/statni_politika_zivotního_prostředí>.

⁶ Tamtéž.

⁷ DIENSTBIER: *Efektivita práva a ...*, s. 49-52.

Nástroje ochrany životního prostředí lze chápat v různém slova smyslu. Je třeba si uvědomit, že samo právo je nástrojem ochrany životního prostředí a to tak, že stanovuje dovolené a nedovolené způsoby chování. V tom nejširším významu se jedná o jakékoliv způsoby ovlivňování stavu životního prostředí, jak aktivity státu, územních samosprávných celků, tak regulatorní opatření s cílem regulovat chování fyzických a právnických osob.⁸

Ze zvláštního účelu a cíle ochrany životního prostředí plyne i úprava nástrojů ochrany životního prostředí. Téměř výlučně se používají veřejnoprávní metody právní regulace této oblasti.

Rozlišujeme dvě základní skupiny nástrojů ochrany životního prostředí a to nástroje přímého působení na stav a nástroje působení nepřímého. Do první skupiny řadíme nástroje administrativně-právní, koncepční, sankční a speciální, které podléhají zvláštní regulaci z pohledu času, prostoru či subjektů, na něž mají působit. Do druhé skupiny nástrojů řadíme mimoprávní nástroje ochrany životního prostředí. Nejvýznamnější z nich jsou ekonomické nástroje ochrany životního prostředí. Nepřímá regulace se snaží o dosažení souladu mezi primárním zájmem regulované skupiny, tedy zpravidla zájmem ekonomickým a primárním zájmem společnosti, což je v právu životního prostředí zájem ekologický a výběr ekologicky vhodnějšího chování. To by mělo být zároveň i ekonomicky atraktivnější pro postiženou skupinu.⁹

Nástroje administrativní nebo také administrativněprávní jsou uplatňovány vrchnostensky, orgány veřejné moci, většinou správními orgány. Mezi jejich formy řadíme např. správní akt, nařízení, statutární předpis, opatření obecné povahy atd. Nástroje institucionální jsou většinou vykonávány prostřednictvím různých institucí ve formě právnických osob, organizačních složek státu, územních samosprávných celků apod. Tyto instituce potom vykonávají ochranu životního prostředí, plní dlouhodobé předem stanovené úkoly a jsou tvořeny odborníky ve svém oboru.

Další skupinou nástrojů ochrany životního prostředí jsou nástroje sankční. Jedná se především o administrativní sankce, spadající rovněž do nástrojů administrativních a také nástroje trestní odpovědnosti. Významnou roli hrají nástroje koncepční, typickým příkladem koncepčním nástrojů jsou např. plány odpadového hospodářství, havarijní plán atd.¹⁰

⁸ DIENSTBIER, Filip. Nástroje ochrany životního prostředí a jejich právní úprava. In DIENSTBIER, Filip (ed.) *Nástroje ochrany životního prostředí – role práva*. Olomouc: Iuridicum Olomoucense: Právnická fakulta, Univerzita Palackého v Olomouci, 2011, s. 9-13.

⁹ DAMOHORSKÝ, M. a kol. *Právo životního prostředí*. vyd. 3. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 36-47.

¹⁰ DIENSTBIER: *Nástroje ochrany...*, s. 9-13.

Ekonomickými nástroji životního prostředí se bude podrobněji zabývat následující podkapitola. Na místě je zmínit také environmentální výchovu, vzdělání a osvětu, jež lze rovněž podřadit pod kategorii nástrojů ochrany životního prostředí a má svůj neopominutelný význam. V některých případech mohou být považovány za jeden z neúčinnějších nástrojů. Příkladem dobrovolných nástrojů ochrany životního prostředí je potom např. ecolabeling nebo environmentální management. Ke zvýšení efektivity ochrany a lepšímu dosažení stanoveného cíle je výhodné využít kombinaci dvou či více nástrojů společně.¹¹

1.3 Ekonomické nástroje ochrany životního prostředí

Charakteristickými znaky ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí jsou motivace subjektů k ochraně přírody, dobrovolnost výběru k přírodě šetrnějšího chování a ekologicky příznivějšího způsobu řešení problému, čímž se rovněž odlišují od nástrojů administrativních.¹²

Ekonomické nástroje řadíme do skupiny nástrojů nepřímého působení, jedná se o specifický prostředek ochrany životního prostředí, jehož účelem je především vzbudit zájem na ochraně životního prostředí ekonomickou stimulací. Ta je ve většině případů v praxi používána jako doplněk administrativního systému ochrany životního prostředí, jelikož vyvažuje určité nedostatky normativního systému.

V českých podmínkách jsou nástroje ochrany životního prostředí uplatňovány od přelomu 60. a 70. let minulého století. Z důvodu centrálního řízení ekonomiky minulého režimu, nemohly kompletně plnit svou funkci.¹³

Historický vývoj nástrojů ochrany životního prostředí lze rozdělit do dvou fází na období tzv. přímé regulace v období 60. – 70. let 20. stol., kdy docházelo především k aplikaci nástrojů přímého řešení (tzv. *direct control regulation*). Hlavním subjektem této regulace byl stát. Ten uplatňoval svou moc prostřednictvím právní regulace a zaváděním různých příkazů a zákazů, tedy zavedením administrativních nástrojů ochrany životního prostředí.

Druhá fáze, období tzv. nepřímé regulace se začala rozvíjet od 80. let 20. stol. Kromě již existujících administrativních nástrojů se souběžně s nimi začaly uplatňovat ekonomické nástroje ochrany životního prostředí. Nová kategorie nepřímé regulace působila především jako motivace pro znečišťovatele k volbě ekologicky nejvhodnějšího chování.

¹¹ DIENSTBIER: *Nástroje ochrany...*, s. 9-13.

¹² STEJSKAL, Vojtěch. Ekonomické nástroje ochrany přírody (v ČR a v zemích středoevropského regionu). In TKÁČIKOVÁ, Jana (ed.). *Ekonomické nástroje v právu životního prostředí*. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 121-131.

¹³ DAMOHORSKÝ: *Právo životního prostředí*, s. 36-47.

V 90. letech 20. stol. přichází období tzv. dobrovolné regulace jako reakce znečišťovatelů na zintenzivňující právní regulaci jejich chování a jejím prostřednictvím se projevuje snaha nahrazovat předchozí formy dobrovolnými způsoby, které pro ně představují příznivější variantu.¹⁴ Nejvyužívanějším typem dobrovolných přístupů v zemích EU jsou vyjednané dohody. Jedná se o smluvní dohody mezi veřejnou autoritou a výrobními subjekty. Do těchto vztahů mohou rovněž zasahovat nevládní organizace nebo jiné zájmové skupiny. Dohody mohou být buď právně závazné, nebo bez právní závaznosti v závislosti na úpravě jednotlivých států.¹⁵

Jedním z hlavních důvodů pro zavedení ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí bylo získání prostředků k řešení na povrch vyvstávajících ekologických problémů. Ke zlepšení jejich postavení v systému nástrojů u nás došlo na přelomu 80. a 90. let v souvislosti se změnou politického režimu a stanovením nových podmínek pro jejich využití.¹⁶ V dnešní době ekonomické nástroje zauímají jedno z nejvýznamnějších míst při realizaci cílů ochrany životního prostředí.¹⁷

Stát se prostřednictvím ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí snaží ekonomicky znevýhodnit ekologicky méně výhodné chování znečišťovatele. Existuje několik druhů ekonomických nástrojů, které plní různorodé funkce. Nejvýznamnější funkcí je funkce motivační, někdy označována jako funkce stimulační. Jejím cílem je ekonomicky motivovat původce znečištění k chování, které bude pro ŽP šetrnější. Na povinném subjektu potom spočívá vlastní hodnocení a posouzení různých alternativ svého chování z hlediska ekonomické výhodnosti a současně environmentální vhodnosti. Znečišťovatel provede konečný dobrovolný výběr možnosti, jež bude environmentálně příznivá a díky ní dojde ke snížení míry zátěže pro ŽP.¹⁸

Tím, že ekonomický nástroj má zmírňovat finanční rozdíly, jelikož ekologické varianty jsou zpravidla méně finančně výhodné, se projevuje funkce internalizační.

Nejvýznamnější funkcí je funkce fiskální. Vybrané finanční prostředky jsou dále využívány jako zdroje k financování opatření k ochraně životního prostředí. Další funkcí je funkce kompenzační, která bývá často připodobňována k funkci motivační. Jejím účelem je

¹⁴ SOBOTKA: *Právní a ekonomické...*, s. 119-179.

¹⁵ TOŠOVSKÁ, Eva. *Právní a ekonomické aspekty ochrany životního prostředí*. vyd. 1. Praha: Vysoká škola veřejné správy a mezinárodních vztahů v Praze, 2004, s. 44-46.

¹⁶ Obecný vývoj nástrojů ochrany životního prostředí, který probíhal v zemích západní Evropy, byl v českých podmínkách v tehdejší politickém režimu značně omezen, a jak již bylo zmíněno v předchozích podkapitolách, hlavní vývoj v této oblasti nastal až po roce 1990.

¹⁷ DAMOHORSKÝ: *Právo životního prostředí*, s. 36-47.

¹⁸ DIENSTBIER: *Ekonomické nástroje...*, Disertační práce.

kompenzovat újmu, jejíž vznik je se škodlivou činností spojen. Ke zmírnění škodlivých následků tak dochází přímo u jejich původců.¹⁹

V rámci právní úpravy ekonomických nástrojů se do této problematiky promítají dva podstatné principy práva životního prostředí a to princip odpovědnosti původce a princip znečišťovatel platí. První z těchto principů je uplatňován ve všech formách právní odpovědnosti, kterou právo životního prostředí zná a má celou řadu podob.²⁰

Princip znečišťovatel platí je typickým principem, projevujícím se v rámci politiky životního prostředí, konkrétně v její první fázi, v tzv. fázi léčebné. Filozofie této fáze politiky životního prostředí vychází z myšlenky, že vše je nahraditelné a dá se vykompenzovat penězi, popř. nahradit jinými zdroji.²¹

Úprava ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí je obsažena v mnoha zvláštních zákonech týkajících se práva životního prostředí. Demonstrativní výčet je obsažen v zákoně č. 171/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZoŽP) a i v dalších zákonech. ZoŽP jmenovitě uvádí v § 31 a §33 daně, poplatky, odvody a případné další platby, úvěry, dotace a fondy životního prostředí.²²

1.3.1 Druhy a systém ekonomických nástrojů

Kategorizace ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí může být různá v závislosti na rozlišujícím znaku. Dle základního členění a podle působení na regulovaný subjekt je rozdělujeme na nástroje pozitivní a negativní stimulace. Toto dělení se vztahuje ke způsobu ekonomického působení nástroje a sledovanému cíli, který daný nástroj sleduje. Ten je v právu životního prostředí vždy pozitivní, jelikož hlavním cílem nástrojů ochrany životního prostředí je zájem na zlepšení stavu životního prostředí.

V souvislosti s funkcí daného nástroje, rozlišujeme nástroje motivační, akumulární, zajišťovací, kompenzační atd. Podle oblasti užití rozlišujeme nástroje ochrany ovzduší, ochrany vod, přírody a krajiny atd. A v neposlední řadě rozlišujeme nástroje dle formy těchto nástrojů, konkrétně např. platební fondy, environmentální pojištění, zálohové systémy, výdaje z veřejných rozpočtů atd.²³

¹⁹ DAMOHORSKÝ: *Právo životního prostředí*, s. 36-47.

²⁰ PEKÁREK, Milan. *Ekonomické nástroje v právu ŽP*. In TKÁČIKOVÁ, Jana (ed.). *Ekonomické nástroje v právu životního prostředí*. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 8-12.

²¹ VÍCHA, Ondřej. *Princip „znečišťovatel platí“ z právního pohledu*. 1. vydání. Praha: Linde Praha a.s., 2014. s. 17 – 22.

²² PEKÁREK, Milan. *Ekonomické nástroje v právu ŽP*. In TKÁČIKOVÁ, Jana (ed.). *Ekonomické nástroje v právu životního prostředí*. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 8-12.

²³ DIENSTBIER, Filip. *Ekonomické nástroje...*, Disertační práce.

Pozitivní ekonomické nástroje finančně zvýhodňují ekologicky vhodnější variantu chování daného subjektu, typickými příklady této pozitivní stimulace jsou např. daňová zvýhodnění nebo dotace, poskytované státem. Negativní ekonomické nástroje naopak znevýhodňují provozování ekologicky méně vhodné činnosti a jejich obvyklou formou jsou např. poplatky za znečišťování ovzduší a jiné druhy poplatků.

Ekonomické nástroje lze rozdělit podle jejich systému na poplatky za znečišťování či jiné poškozování (zatěžování) životního prostředí, poplatky za využívání přírodních zdrojů, uživatelské poplatky, daně, daňová zvýhodnění, dotace, dary a jiná zvýhodnění, zvýhodnění, půjčky a garance, úlevy, depozitně refundační systémy, nástroje k zajištění závazků či odpovědnosti a obchodovatelná emisní povolení.²⁴

Společným účelem všech zajišťovacích institutů je zabezpečit z ekonomického hlediska naplnění zákonných požadavků ochrany životního prostředí a vytvoření reálné ekonomické záruky splnění povinností určitého subjektu. Tyto instituty přispívají k vyšší vymahatelnosti práva, zabezpečují disponibilitu finančních prostředků pro provedení nezbytných opatření k ochraně životního prostředí, k nimž je povinný subjekt povinen.²⁵

1.3.2 Výhody a nevýhody ekonomických nástrojů v praxi

Jako výhodu ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí lze jmenovitě vyzdvihnout tržní ekonomiku, jelikož ekonomické nástroje respektují trh jako základní regulační mechanismus hospodářství obecně. Ekonomická výhodnost je zásadním rozhodovacím a hodnotícím kritériem všech povinných hospodářských subjektů.

Další výhodou jsou nižší náklady regulace. V tomto směru je podstatné zmínit srovnání ekonomických nástrojů s administrativními. Realizace a prosazování administrativních nástrojů ochrany životního prostředí představuje výraznější zátěž pro regulátora ve srovnání např. se správou a výběrem určitého poplatku.²⁶

Pozitivním znakem ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí je také ekonomická efektivnost. Tyto nástroje totiž umožňují dosáhnout zvýšení standardu ochrany životního prostředí při vynaložení minimálních nákladů z pohledu regulované skupiny jako celku. Ekonomické nástroje jsou rovněž inovativním prostředkem, podporujícím iniciativu regulovaných subjektů v hledání nových environmentálně příznivějších způsobů chování.

²⁴ DAMOHORSKÝ: *Právo životního prostředí*, s. 36-47.

²⁵ DIENSTBIER: *Efektivita práva a...*, s. 49-52.

²⁶ DIENSTBIER: *Ekonomické nástroje...*, Disertační práce.

Zároveň ostře kontrastují s uplatňováním principu nejlepší dostupné techniky, prosazující především administrativní nástroje ochrany životního prostředí.²⁷

Co se týká nevýhod ekonomických nástrojů, je podstatné zmínit jejich nejistý výsledek. Otázka, zda stimulovaný subjekt vůbec nebo jakým způsobem a jak moc přistoupí na nabídku finanční stimulace, zůstává vždy nezodpovězená. Je tedy problematické určit, jak se aplikace ekonomických nástrojů projeví na konečném stavu životního prostředí. Ekonomické nástroje mají rovněž omezený věcný dopad, tzn., že nepomáhají při řešení havárií a dalších situací akutního ohrožení životního prostředí či zdraví lidu.²⁸

1.3.3 Ekonomické nástroje v odpadovém právu

Úprava odpadového práva v ČR je obsažena především v OdpZ. Na úrovni EU je tato problematika upravena několika tzv. Akčními programy, z nichž nejaktuálnější, 6. Akční program, byl schválen 22. 7. 2002 a stanovil strategické cíle odpadového hospodářství v zemích EU. Za hlavní cíl bylo označeno předcházení vzniku odpadů a jejich nebezpečných vlastností a podporu využití recyklace odpadů. Dalšími klíčovými předpisy práva EU je Rámcová směrnice č. 2008/98/ES o odpadech, která upravuje základní pravidla pro nakládání s odpady a stanovuje elementární prvky hierarchie odpadového hospodářství.

Právní úprava nakládání s odpady obsažená v OdpZ je založena na zásadě odpovědnosti původce odpadu a promítá se do všech nástrojů ochrany životního prostředí na úseku odpadového hospodářství. Nástroje ochrany v odpadovém právu v naprosté většině případů směřují k předcházení vzniku odpadů a k využití existujícího odpadu.²⁹

Ekonomické nástroje ochrany životního prostředí v odpadovém právu jsou zakotveny především ve vztahu ke skládkování odpadu. Do této kategorie řadíme poplatky za uložení odpadů (na skládku), finanční rezervu pro rekultivaci a asanaci skládek, finanční zajištění odpovědnosti za škody způsobené na životním prostředí a lidském zdraví při provozu skládky. V neposlední řadě jsou ekonomickými nástroji ochrany životního prostředí v odpadovém právu poplatky za komunální odpad, kterým se věnují následující kapitoly této práce.³⁰

Současná Státní politika životního prostředí pro roky 2012 – 2020 si v souvislosti s úpravou ekonomických a tržních nástrojů se zaměřením na odpadové právo klade za cíl hned několik oblastí:

²⁷ DIENSTBIER: *Ekonomické nástroje...*, Disertační práce.

²⁸ Tamtéž.

²⁹ DAMOHORSKÝ: *Právo životního prostředí*, s. 423-448.

³⁰ Tamtéž.

- „Podporovat u výrobků internalizaci externalit spojených s nakládáním s odpady z nich vzniklých (systémy zpětného odběru, rozšířená odpovědnost výrobců, informační kampaně, hodnocení životního cyklu výrobků, atd.).“

- „Nastavit nově poplatky za ukládání odpadů na skládky tak, aby došlo minimálně k vyrovnání nákladů tohoto, z pohledu ochrany životního prostředí nejméně vhodného způsobu nakládání s odpady, s náklady vhodnějšího způsobu (tzn. energetického využití).“³¹

1.3.4 Poplatky jako jedna z forem ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí

Jednou z nejběžnějších a nejpoužívanějších forem ekonomické stimulace subjektů v oblasti práva životního prostředí jsou platby. Ty plní funkci fiskální, v případě, že jsou výnosy z nich směřovány na zvláštní účty a jsou nějak účelově vázány. Zároveň plní funkci akumulační.³² Poplatky v oblasti ochrany životního prostředí mají funkci stimulační a dále tzv. funkci zdrojovou, protože jsou jedním z hlavních příjmů Státního fondu životního prostředí v ČR, popř. jsou obecním rozpočtem vázány k ochraně životního prostředí.³³

Stimulační funkce poplatků převyšuje zejména u emisních poplatků. Zákonodárce se prostřednictvím této formy zpoplatnění snaží motivovat znečišťovatele k zavádění opatření, která snižují znečištění životního prostředí. Druhořadou funkcí poplatků je potom funkce fiskální. Příjmy vybrané s poplatků by měly sloužit k podpoře nezbytných ekologických opatření.³⁴

Poplatek, jako ekonomický nástroj ochrany životního prostředí, je v ČR využitelný zejména ze strany obcí. V současné době v české právní úpravě neexistuje komplexní a funkční systém poplatků jakožto ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí, skrze něj by obce mohly dostatečně financovat ochranu životního prostředí. K rozšíření ekonomických nástrojů v praxi nejvíce přispěla právě účelová vázanost poplatků a s tím

³¹ Ministerstvo životního prostředí. *Státní politika životního prostředí ČR*. [online] mzp.cz, [cit. 17. března 2016]. Dostupné na <[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/statni_politika_zivotniho_prostredi/\\$FILE/OEDN-statni_politika_zp-20130110.pdf.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/statni_politika_zivotniho_prostredi/$FILE/OEDN-statni_politika_zp-20130110.pdf.pdf)>.

³² DIENSTBIER, Filip. *Ekonomické nástroje...*, Disertační práce.

³³ RUDOLF, Emil, KASNER, František. Poplatky a finanční postihy v odvětví ochrany životního prostředí. *Příloha zpravodaje vodohospodářů*, 1994, roč. IV., č. 6, s. 14-19.

³⁴ VÍCHA, Ondřej. *Princip „znečišťovatel platí“* ..., s. 26 – 29.

související fiskální a kompenzační funkce poplatků. Státy zaváděly systémy poplatků právě z toho důvodu, aby získaly prostředky na řešení ekologických problémů.³⁵

Výše poplatků se většinou odvozuje od míry negativního vlivu chování na ŽP a je určována na základě různých kvantitativních a kvalitativních kritérií, zejména slouží k nápravě vzniklé újmy nebo k prevenci jejího vzniku.³⁶

Prostřednictvím poplatků bývá poplatníkovi zpravidla garantováno nějaké protiplnění, které je v oblasti ochrany životního prostředí nejčastěji využívání ekonomických funkcí životního prostředí, popř. povolení tohoto využívání na základě protiplnění. Rozlišujeme poplatky za znečišťování či jiné poškozování životního prostředí (tzv. emisní poplatky), poplatky za využívání přírodních zdrojů (tzv. uživatelské poplatky), poplatky za nakládání s látkami nebo výrobky ohrožujícími ŽP (tzv. poplatky za výrobu) a správní poplatky.³⁷

Poplatky jako jeden z hlavních ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí označuje také ZoŽP v § 31: „*Za znečišťování životního prostředí, případně jeho složek a za hospodářské využívání přírodních zdrojů platí fyzické nebo právnické osoby daně, poplatky, odvody a další platby, stanoví-li tak zvláštní předpisy.*“³⁸

³⁵ KNOTEK, Jaroslav. Poplatky (odvody) jako ekonomické nástroje ochrany životního prostředí sloužící obcím v ČR. In TKÁČIKOVÁ, Jana (ed.). *Ekonomické nástroje v právu životního prostředí*. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 30-43.

³⁶ SOBOTKA: *Právní a ekonomické...*, s. 119-179.

³⁷ DIENSTBIER: *Ekonomické nástroje...*, Disertační práce.

³⁸ Zákon č. 17/1992Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

2. Zpoplatnění komunálního odpadu

Existuje několik definic odpadu, právní definice je obsažena v § 3 odst. 1 OdpZ a ve vyhlášce č. 381/2001 Sb., kterou je stanoven Katalog odpadů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Katalog“). V Katalogu jsou upraveny jednotlivé druhy odpadu a jejich materiální složení. Katalog stanovuje dvě základní kategorie odpadů a to odpady nebezpečné a odpady ostatní, jež jsou poté členěny do dalších skupin odpadů (celkem 20) a druhů odpadů (více než 800). Podle Katalogu je vedena evidence o produkci a nakládání s odpady.

Stručně lze charakterizovat odpad jako všechny věci nepotřebné, které je nutné vyhodit a následně zlikvidovat. Následující kapitola se zabývá především problematikou komunálního odpadu a způsoby jeho zpoplatnění. Jedná se o téma, zasahující do několika oblastí práva. Zakotvení zpoplatnění komunálního odpadu ve formě OZV spadá do samostatné působnosti jednotlivých obcí. Obce jsou oprávněny k vydávání OZV na základě čl. 104 odst. 3 Ústavy. Dále z čl. 11 odst. 5 LZPS vyplývá, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Správní právo upravuje taxativní výčet OZV, v § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZř“). Zpoplatnění komunálního odpadu lze stanovit dle ZMP nebo podle OdpZ, což je předpis práva životního prostředí. V neposlední řadě jsou v této kapitole popsány návrhy na změnu v oblasti poplatků za komunální odpad v kontextu návrhu nového OdpZ.

2.1 Odpadové hospodářství v České republice

Problematiku odpadového hospodářství řeší OdpZ a zákon č. 477/2001 Sb., o obalech, ve znění pozdějších předpisů. Oba zákony, především OdpZ, byly několikrát novelizovány a v současné době je připravována úplně nová podoba OdpZ. Ta má odpovídat požadavkům práva EU a souvisí především se změnou rámcové směrnice o odpadech č. 75/442/EEC.

Množství vyprodukovaného odpadu na území ČR je poměrně problematické zjistit. Toto zjišťování provádí pro účely mezinárodního srovnávání Český statistický úřad (dále jen „ČSÚ“). Pro potřeby sestavování plánu odpadového hospodářství ČR a pro účely strategického plánování sbírá data Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“). Hodnoty takto zjištěné se však často liší. ČSÚ se zaměřuje především na velké podnikatelské subjekty. Pro MŽP pracovalo až do r. 2007 tzv. CEHO – Centrum pro hospodaření s odpady a mapovalo veškerou produkci odpadů.³⁹ Informační funkci a sběr dat o odpadovém

³⁹ HLA VATÁ, Miluše. *Odpadové hospodářství*. 1. vydání. Ostrava: Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava, 2004. s. 19-24.

hospodářství od r. 2008 provádí Veřejný informační systém odpadového hospodářství MŽP (VISOH). Z dat pro rok 2014 vyplývá, že v tomto roce bylo na území ČR celkem vyprodukováno 32 mil. tun odpadu. Uvedené číslo je zveřejněno v Souhrnných datech o odpadovém hospodářství v ČR v letech 2009 – 2014.⁴⁰

Odpadové hospodářství v sobě zahrnuje širokou škálu různých činností směřujících k předcházení vzniku odpadů a také k nakládání s nimi až po jejich využití či odstranění. OdpZ upravuje velké množství pojmů, vztahujících se k odpadovému hospodářství, což má význam zejména pro povinné subjekty, které v jednotlivých fázích s odpadem nakládají.⁴¹

Co se týká ekologické (environmentální) politiky, jednou z jejích základních zásad je právě soustředění se na správné nakládání s komunálními odpady, protože tato oblast odpadového hospodářství ovlivňuje denně každého člověka. Souvisí se zvyšováním životní úrovně obyvatelstva a jeho spotřeby. Právní úpravě tohoto institutu se věnuje následující podkapitola.

2.2 Komunální odpad a jeho právní úprava

Definice komunálního odpadu je obsažena v § 4 písm. b) OdpZ, jedná se o „*veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob, s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání.*“⁴² Při definování komunálního odpadu nejsou země nijak vázány žádnou obecně platnou definicí mezinárodního práva nebo práva EU. Původcem komunálního odpadu, vznikajícího na území určité obce je ve smyslu OdpZ obec, na jejímž území odpad vznikl. Obec se stává původcem komunálního odpadu a také jeho vlastníkem v okamžiku, kdy fyzická osoba odpad odloží na místě k tomu obcí určeném.⁴³

Obci v této souvislosti vznikají dvě základní komplementární povinnosti a to: určit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat odpad a zároveň zajistit místa, kam mohou tyto osoby odkládat nebezpečné složky komunálního odpadu.

Fyzická osoba má v reakci na toto určení povinnosti na daných místech odpad odkládat. Základní zákonem obecně vymezený systém nakládání s komunálním odpadem může obec podrobně upravit stanovením vlastního individuálního systému shromažďování, sběru,

⁴⁰ Ministerstvo životního prostředí. *Souhrnná data o odpadovém hospodářství v ČR v letech 2009-2014* [online]. mzp.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/odpadove_hospodarstv%C3%AD_data_2014/\\$FILE/OODP-Souhrnna_data_za_CR-20150914.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/odpadove_hospodarstv%C3%AD_data_2014/$FILE/OODP-Souhrnna_data_za_CR-20150914.pdf)>.

⁴¹ DAMOHORSKÝ: *Právo životního prostředí*, s. 423 – 448.

⁴² Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů.

⁴³ HLA VATÁ, Miluše. *Odpadové hospodářství*, s. 52-55.

přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu prostřednictvím OZV (§ 17 odst. 2, 3, 4 OdpZ).⁴⁴

Vzhledem k tomu, že obec není skutečným producentem komunálního odpadu, zejména s přihlédnutím k charakteru tohoto odpadu a jeho vzniku, obec reálně nemůže naplnit povinnosti, které jí jako původci odpadu plynou z OdpZ, bez součinnosti třetích osob, a to konkrétních fyzických osob. Ty jsou skutečnými producenty komunálního odpadu.⁴⁵

V situacích, kdy producentem odpadu s vlastnostmi podobnými komunálnímu odpadu není fyzická osoba, ale jiný subjekt, jedná se o odpad podobný komunálnímu odpadu. Tento odpad má obdobné složení a vzniká při nevýrobních činnostech právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání, např. živnostenský, průmyslový odpad, odpad z kanceláří a úřadů. Při odstraňování mohou jeho původci využívat systému zavedeného v obcích.⁴⁶

Komunální a jemu podobný odpad lze rozdělit do tří základních skupin: složky z odděleného sběru (nebezpečné, popř. využitelné složky), odpady ze zahrad a parků a ostatní komunální odpady. Nejvýznamnější část komunálního odpadu tvoří tzv. domovní odpad. Jedná se o odpad z domácností a z činností spojených s úklidem objektů ve vlastnictví fyzických osob. Hlavní prioritou při nakládání s domovním odpadem je:⁴⁷ „*předcházet jeho vzniku, třídit odpad v domácnostech, v obcích odděleně shromažďovat a sbírat nebezpečné a využitelné složky a zajistit jejich předání k oddělenému zpracování*“.⁴⁸

Oddělený separovaný sběr komunálního odpadu lze rozčlenit na dva směry. První z nich je separace využitelných složek, tzn. sklo, papír/lepenka, plasty, kovy, textil, bioodpad, popř. pytlový sběr a jemu odpovídající svozové techniky. Druhým směrem je separace nebezpečných složek, jako jsou např. zbytky barev, laků, rozpouštědel, léky, zářivky, baterie atd. v rámci stacionárního nebo mobilního sběru speciálně vybavenými sběrnými automobily.

Při separovaném sběru se uplatňuje odvozový způsob sběru, konkrétně sběr do nádob menších objemů či pytlů nebo donáškový způsob sběru, prostřednictvím vytvoření optimální sítě úložných kontejnerů na území obce, která je běžnější zejména pro nižší náklady zavedení.⁴⁹

⁴⁴ DAMOHORSKÝ: *Právo životního prostředí*, s. 423 – 448.

⁴⁵ DIENSTBIER, Filip. Komunální odpad v novém zákoně o odpadech. *České právo životního prostředí*, 2002, roč. II., č. 2, s. 52-59.

⁴⁶ HLAVATÁ, Miluše. *Odpadové hospodářství*, s. 52-55.

⁴⁷ BALNER, Petr, VRBOVÁ, Martina. *Hospodaření s odpady v obcích*. 1. vydání. Praha: EKO-KOM, 2003. s. 1/001-1/010.

⁴⁸ Tamtéž, s. 1/007.

⁴⁹ HLAVATÁ, Miluše. *Odpadové hospodářství*, s. 52-55.

Nádobový systém sběru odpadu byl zaveden postupně od r. 1923 a používání sběrových automobilů od r. 1930. Sběr komunálního odpadu také souvisí se zvládnutím třech základních technologií – kompostování, spalování a řízeného skládkování odpadů. Nejstarším způsobem je právě odvoz odpadu na řízené skládky, který se začal uplatňovat od 60. let minulého století a započal ve Velké Británii.⁵⁰

V oblasti právní úpravy komunálního odpadu je kladen čím dál větší důraz na materiálové využití komunálních odpadů. Z toho důvodu jsou zaváděny různé nástroje na podporu recyklace. Za rozhodující nástroje v tomto směru jsou považovány ekonomické nástroje a to konkrétně: poplatek za ukládání odpadů na skládky, povinná finanční rezerva pro rekultivaci a asanaci skládek, rozšířenou odpovědnost výrobce, úhrada nákladů shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů občany a podpory na projekty.⁵¹

2.3 Tři typy poplatků za komunální odpad

Primárním účelem zpoplatnění komunálního odpadu je zajistit obci finanční prostředky pro nakládání s komunálním odpadem, popř. i jejich využití jako ekonomického nástroje ochrany životního prostředí. Platba za komunální odpad by měla být motivující a spravedlivá.⁵²

Je plně v kompetenci a na uvážení obce, kterou variantu zpoplatnění komunálního odpadu si zvolí. Po zavedení určité formy poplatku, nemůže fyzická osoba argumentovat tím, že danou formu poplatku nebude platit, popř. argumentovat tím, že nevytváří komunální odpad.⁵³

2.3.1 Poplatek za komunální odpad dle zákona o místních poplatcích

ZMP upravuje poplatek za komunální odpad v § 10b. Poplatek dle tohoto zákona je povinna platit fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt nebo přechodný pobyt po dobu delší než 90 dnů, dále cizinci, pobývající na území ČR po dobu delší než 3 měsíce a osoby, kterým byla udělena mezinárodní ochrana nebo dočasná ochrana podle zvláštních zákonů.

Druhou skupinu fyzických osob povinných k platbě poplatku tvoří osoby, které mají ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci nebo rodinný dům, v němž není

⁵⁰ HRUŠOVÁ, Ivana. Problematika nakládání s komunálním odpadem. České právo životního prostředí, 2004, roč. IV., č. 1, s. 3 - 75.

⁵¹ HAVRÁNKOVÁ, Věra. Komunální odpady. Planeta 2005, 2005, roč. XII., č. 11/2005, s. 24-34.

⁵² DIENSTBIER, Filip. Komunální odpad..., s. 52-59.

⁵³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, sp. zn. 5 Afs 175/2006.

k trvalému pobytu hlášena žádná fyzická osoba. Zde je stanovena povinnost platit poplatek ve výši sazby alespoň za jednu fyzickou osobu. Zákon dále upravuje možnosti placení poplatku, konkrétně možnost platit poplatek hromadně jen jedním společným zástupcem domácnosti za všechny její členy a případy, kdy mohou být poplatníci od platby poplatku osvobozeni. Příjemcem poplatku je obec a povinnost ho platit se nijak neodvívá od množství vyprodukovaného odpadu.⁵⁴

Obec může v dané OZV zakotvit osvobození či různé úlevy od platby poplatku, ale při tom nesmí docházet k obcházení zákona a diskriminaci jednotlivých poplatníků, kdy je při posuzování osvobození třeba vždy přihlídnout k jeho smyslu a účelu.⁵⁵ V případě, že je osvobození od platby poplatku v OZV upraveno nesrozumitelně a nepředvídatelně, negativní následky z této právní úpravy mají jít k tíži jejího autora, tedy obce, nikoliv k tíži samotného poplatníka.⁵⁶

Tento poplatek byl zaveden do zákona novelou č. 185/2001 Sb., s účinností od 1. 1. 2002.⁵⁷ Povinnost platit poplatek vzniká pouze ve vztahu k nepodnikatelským subjektům a má pokrýt náklady obcí, které musí vynaložit na likvidaci komunálního odpadu.⁵⁸ Ve srovnání s dalšími druhy poplatků za komunální odpad dle OdpZ, je na místě zmínit, že rozlišování práv a povinností vyplývajících z OdpZ a práv stanovených v ZMP je podstatné, neboť místní poplatek má jiný charakter než poplatek dle OdpZ. Zejména poplatek dle zákona o odpadech je vázán na vyprodukovaný odpad, zatímco poplatek dle ZMP je paušálním poplatkem, tzn., že je vázán na skutečnost trvalého pobytu jedince v obci. (srov. rozsudek NSS)⁵⁹

Sazba poplatku se skládá ze dvou částí, obě mohou činit až 250 Kč za rok na osobu. Jedna část sazby může být i nulová, rozpětí 0 - 250 Kč obec určí podle své politické vůle na základě rozhodnutí zastupitelstva. Druhou část, opět do výše 250 Kč, obec určí na základě svých skutečných výdajů na svoz a sběr netříděného komunálního odpadu v předchozím roce.⁶⁰ Výše poplatku tedy může činit nejvýše 500 Kč.

Právní úprava tohoto poplatku bývá často kritizována. Kritice podléhá zejména forma místního poplatku, kritérium trvalého pobytu a poměrně náročná správa místního poplatku. První složka sazby má kapitální charakter, jelikož její výše je omezena částkou 250 Kč. Charakter poplatku jako celku však nelze jednoznačně určit, protože souvisí s konkrétní

⁵⁴ Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 10. 12. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 16/02, bod 152.

⁵⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2004, sp. zn. 2 Afs 122/2004.

⁵⁷ HENDRYCH, Dušan a kol. *Právní slovník*. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2009.

⁵⁸ BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C.H. Beck, 2012.

⁵⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. 9 Afs 81/2009.

⁶⁰ PELC, Vladimír. *Místní poplatky*. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2011.

úpravou dané obce v OZV.⁶¹ Poplatkové období je období jednoho kalendářního roku, popř. ve výjimečných případech lze poplatek platit k poměrné výši ze stanovených poplatkových sazeb, odpovídajících počtu příslušných kalendářních měsíců. Splatnost poplatku určí v OZV sama obec.⁶² Obec při určování druhé složky poplatku vychází ze závěrečného účtu obce. (k otázce významu závěrečného účtu obce srov. náleží ÚS)⁶³

Již v roce 2008 veřejný ochránce práv poukazyval na problematiku platby tohoto typu poplatku ve vztahu k nezletilým. Ochránce doporučuje zakotvit povinnost zákonného ručení za placení tohoto místního poplatku osobám povinným k výživě nezletilých poplatníků.⁶⁴

Na tuto situaci reagovala skupina senátorů, která v roce 2014 navrhla novelu ZMP, obsahující zejména zákaz vyměřit nezletilým po dosažení jejich zletilosti poplatky vzniklé v době jejich nezletilosti.⁶⁵ V reakci na tento návrh byl do ZMP přidán § 12, který stanoví, že povinnost platit poplatek přechází na jeho zákonného zástupce, popř. opatrovníka. Fyzická osoba s trvalým pobytem v obci by měla platit poplatek bez ohledu na svůj věk (blíže viz rozsudek NSS).⁶⁶

Z problémových aspektů tohoto typu zpoplatnění komunálního odpadu je vhodné zmínit osobu poplatníka. Osoba s trvalým pobytem na území obce vůbec nemusí komunální odpad produkovat (typ. studenti VŠ) a z toho vyplývající paušalizace tohoto typu poplatku.⁶⁷

2.3.2 Poplatek za komunální odpad dle zákona o odpadech

Obec v samostatné působnosti může dle OdpZ vydat OZV, kterou stanoví výběr poplatku za komunální odpad na jejím území (§ 17a OdpZ). Poplatníkem tohoto poplatku je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad a dále také vlastník nemovitosti, kde komunální odpad vzniká. Plátcem je také společenství vlastníků jednotek v době, kdy toto společenství vzniklo. Správu poplatku vykonává samotná obec. OdpZ dále upravuje ostatní podmínky a případné sankce při nezaplacení poplatku.⁶⁸

⁶¹ DIENSTBIER, Filip. Komunální odpad..., s. 52-59.

⁶² PELC, Vladimír. *Místní poplatky*.

⁶³ Nález Ústavního soudu ze dne 31. 7. 1996, sp. zn. III. ÚS 124/96 Sb., bod 14.

⁶⁴ Veřejný ochránce práv. *Souhrnná zpráva ochránce za rok 2008* [online]. ochrance.cz, [cit. 29. března 2016], s. 114. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/zpravy_pro_poslaneckou_snemovnu/Souhrnna_zprava_VOP_2008.pdf>.

⁶⁵ Senát ČR. Senátní návrh zákona skupiny senátorů, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. *Právní rozhledy*, 2014, roč. III., č. 20, s.

⁶⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, sp. zn. I As 116/2014.

⁶⁷ VEDRAL, Josef. Několik poznámek k novému zákonu o odpadech z pohledu obcí. *České právo životního prostředí*, 2002, roč. II., č. 2, s. 40-51.

⁶⁸ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

Tato alternativa zpoplatnění komunálního odpadu byla zavedena do OdpZ v souvislosti s kritikou tehdy již fungující platby dle ZMP novelou zákona č. 275/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů s účinností od 1. 1. 2003. Ta zavedla 3 alternativy zpoplatnění komunálního odpadu.⁶⁹ Novela bývá označována jako tzv. „Pražská novela“, protože předkladatelem návrhu bylo Zastupitelstvo hlavního města Prahy. Zastupitelstvo argumentovalo především vysokou administrativní náročností poplatku dle ZMP a vysokou mírou nákladů spojenou s jeho správou.

Maximální výše poplatku dle OdpZ: „*se stanoví podle předpokládaných oprávněných nákladů obce vyplývajících z režimu nakládání s komunálním odpadem rozvržených na jednotlivé poplatníky podle počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů...*“.⁷⁰ (§ 17a odst. 5 OdpZ) Ve výši poplatku mohou být zahrnuty také náklady spojené s pronájmem nádob určených k odkládání odpadu. Poplatek je příjmem dané obce.⁷¹

Co se týká problematických aspektů tohoto typu poplatku, je vhodné zmínit nepřesnou definici poplatníků, zda se jedná jen o osoby trvale či dlouhodobě žijící v obci, popř. i osoby pobývající zde na návštěvě či výletníky. Problémy může činit také konstrukce § 17a odst. 4, kde je upravena otázka případného vymáhání při nezaplacení poplatku poplatníkem.⁷²

Dalším problematickým aspektem právní úpravy je, že OdpZ stanovuje, že není možné souběžně uplatnit poplatek dle OdpZ a poplatek dle ZMP v jedné obci a v jednom roce. V praxi je však možné, že k takovému zpoplatnění jedné fyzické osoby vícekrát dojde (tj. osoba s trvalým pobytem v obci s poplatkem dle ZMP, ale fakticky žijící v obci s poplatkem dle OdpZ). Naopak některé osoby se mohou platbě úplně vyhnout.⁷³

2.3.3 Smluvní úhrada dle zákona o odpadech

Poplatek za komunální odpad na základě smlouvy je upraven v § 17 odst. 5 OdpZ. Poplatníkem tohoto typu poplatku je opět fyzická osoba a poplatek vybírá obec, která je také pověřena správou poplatku. Ze zákona vyplývají náležitosti smlouvy. Konkrétně je stanovena její povinná písemná forma a nutnost uvedení výše úhrady. Zavedení tohoto typu poplatku vylučuje použití ustanovení o poplatku za komunální odpad jak dle OdpZ, tak podle ZMP.⁷⁴

⁶⁹ DIENSTBIER, Filip. Zpoplatnění nakládání s komunálním odpadem po tzv. pražské novele zákona o odpadech. *České právo životního prostředí*, 2002, roč. II., č. 3, s. 69-79.

⁷⁰ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

⁷¹ ŘÍMANOVÁ, Dana. *Zákon o odpadech včetně prováděcích předpisů s výkladem*. 4. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2005. S. 144-145.

⁷² DIENSTBIER, Filip. Zpoplatnění nakládání s komunálním odpadem..., s. 69-79.

⁷³ Tamtéž.

⁷⁴ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

§ 17 OdpZ byl výrazně změněn v souvislosti s novelou, kdy byl vložen i odst. 5 a obci bylo umožněno poplatek na základě smlouvy vybírat.⁷⁵

Toto ustanovení mělo být praktické zejména pro malé obce, které si sjednávání obstarávání svozu a nakládání s komunálním odpadem se speciálními svozovými společnostmi. Předmětná právní úprava však představuje mnoho nejasností a problematických aspektů. Jednak ze zákona vyplývá, že obsahem smlouvy může být pouze závazek fyzické osoby platit sjednanou úhradu a protiplnění, které poskytuje obec (tedy nakládání s komunálním odpadem) je vlastně plněním její zákonné povinnosti.

Tento typ smlouvy lze označit jako smlouvu darovací. Ze zákona rovněž nevyplývá povinnost fyzické osoby sjednanou úhradu platit, jelikož tato povinnost jednoznačně nevyplývá z ust. § 17 odst. 5 OdpZ.

Řada komplikací také vyvstává z uzavírání smlouvy osobami nezletilými (tj. za ně zákonnými zástupci), popř. při smluvním zastoupení, kdy se objevuje otázka, v jakém věku je možné smlouvu uzavřít atd. Z OdpZ rovněž nevyplývá, o jaké fyzické osoby se jedná, zda jde o osoby s trvalým bydlištěm na území obce, či osobami zde fakticky žijícími. Povinná písemná forma smlouvy představuje administrativní zátěž pro danou obec a problematické je také stanovení přesné výše úhrady. U darovací smlouvy lze cenu stanovit dohodou smluvních stran. V praxi tedy tyto aspekty činí smluvní úhradu dle OdpZ téměř neaplikovatelnou.⁷⁶

Z judikatury dále vyplývá, že obec nemůže smluvní ujednání ve smyslu § 17 odst. 5 OdpZ vložit jako součást OZV, kterou se stanoví systém nakládání s komunálním odpadem. Zároveň obec nemůže zavazovat fyzické osoby k uzavírání smluv o umístění sběrné nádoby na veřejném prostranství ve vlastnictví obce, protože by tím ukládala povinnosti nad rámec OdpZ.⁷⁷

2.4 Systém financí územních samosprávných celků a místní rozpočty

Základní právní úprava a principy rozhodování a fungování územní samosprávy, její kompetence na jednotlivých úrovních a odpovědnost územní samosprávy je obsažena v Ústavě a upravena dalšími navazujícími zákony. Územní samosprávě je rovněž umožněno hospodařit se svým majetkem podle jejího uvážení, schvalovat a sestavovat svůj vlastní rozpočet a další finanční operace. Svým právním jednáním a hospodařením územní

⁷⁵ ŘÍMANOVÁ, Dana. *Zákon o odpadech včetně prováděcích předpisů...*, s. 143-145.

⁷⁶ DIENSTBIER, Filip. *Zpoplatnění nakládání s komunálním odpadem...*, s. 69-79.

⁷⁷ Nález Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 7/04, bod 189.

samospráva ovlivňuje sociálně-ekonomický rozvoj daného území, tedy dané obce nebo regionu.⁷⁸

Rozpočtové hospodaření na municipální úrovni a místní rozpočty jsou upraveny v OZ, v zákoně č. 129/2000 Sb., o krajích (dále jen „KZř“), ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů. Do roku 2000 byly územní rozpočty pouze rozpočty samosprávných obcí a okresních úřadů jako orgánů státu a tato problematika byla upravena pouze jediným zákonem č. 576/1990 Sb., o rozpočtových pravidlech republiky.⁷⁹

Základním dokumentem obce ve smyslu řízení ochrany životního prostředí je místní ekologická politika, která by měla být v souladu se Státní politikou ochrany životního prostředí. Její koncept by měl vycházet především z rozboru stavu životního prostředí na území obce. Hlavní principy, jež by se do ní měly promítat, jsou princip únosné zátěže území, princip uvážlivého hospodaření s přírodními zdroji, princip prevence a princip přímé odpovědnosti.⁸⁰

Základním zdrojem financování veškerého hospodaření obce je obecní rozpočet. Ten jako základní dokument každoročně schvaluje obecní zastupitelstvo. Kromě rozpočtu obec hospodaří se svým vlastním majetkem a disponuje právem shromažďovat peníze na účelově vázaných fondech. Obec nemůže fungovat bez pomoci státu a její hospodaření s penězi je spjata s hospodařením státu. Stejně tak obecní rozpočet je spojen se státním rozpočtem, prostřednictvím různých dotací či nenávratné finanční výpomoci. Pro ochranu životního prostředí jsou poskytovány především účelové dotace.⁸¹

Nelze určit ideální a jednotný systém financování potřeb obcí a regionů. Neexistuje žádný univerzální systém financí územní samosprávy. Každá země má svá specifika právní úpravy hospodaření územní samosprávy. Základní požadavky na finanční systém územní samosprávy však stanovila Evropská charta místní samospráv a Evropská charta regionální samosprávy.

Principy finančního systému územní samosprávy jsou: hospodaření podle ročního rozpočtu, omezené vytváření mimorozpočtových fondů, rozpočtové omezení, konzistence finančního systému územní samosprávy s veřejnými financemi, určitý stupeň municipální a regionální autonomie, určitý stupeň finanční nezávislosti na státu (finanční soběstačnosti), distribuční spravedlnost a slušnost, princip solidarity, průhlednost finančního systému,

⁷⁸ PEKOVÁ, Jitka. *Finance územní samosprávy*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011. s. 83.

⁷⁹ Tamtéž, s. 55-57.

⁸⁰ MOLDAN, Bedřich. *Ekonomické aspekty životního prostředí*. 1. vydání. Praha: Karolinum, 1997. s. 174 – 182.

⁸¹ Tamtéž.

publicita informací, stabilita finančního systému, stabilita pravidel hospodaření, účinnost finančního systému (pozitivní vliv na výkonnost lokální a regionální ekonomiky), administrativní nenáročnost a určitý stupeň kontroly od státu.⁸²

Příjmy územních rozpočtů jsou rozmanité. Co se týká požadavků na příjmy obce, měly by být zejména dostatečně výnosné, do určité míry závislé na aktivitě obce. Pokud možno měly by být rovnoměrně rozloženy z hlediska prostorového i časového, plánovatelné a administrativně nenáročné.

Běžné příjmy územního rozpočtu dále členíme podle jejich charakteru na příjmy daňové a nedaňové. Podle původu potom rozdělujeme vlastní příjmy územního rozpočtu, což jsou především místní daně, popř. i správní daně a sdílené daně, dále příjmy z přerozdělovacích procesů, nenávratné transfery a návratné transfery. Ty dále dělíme na transfery využívané v rámci rozpočtové soustavy, transfery od bankovního sektoru. Příjmy územního rozpočtu, které jsou jednorázové a zpravidla se pravidelně neopakují, označujeme jako kapitálové příjmy. Dále je rozdělujeme na příjmy vlastní a příjmy z přerozdělovacích procesů.⁸³

Příjmy územního rozpočtu za odvoz komunálního odpadu lze označit jako uživatelské poplatky. V případě, že je poplatek v obci stanoven podle ZMP jedná se o typ místní daně.

Výdaje územního rozpočtu pak z hlediska rozpočtového plánování rozdělujeme na výdaje plánované a neplánované. Výdaje obce na třídění a likvidaci odpadů řadíme mezi výdaje na zabezpečení čistých veřejných statků.⁸⁴

2.5 Tvorba obecně závazných vyhlášek

Vydávání OZV náleží do samostatné působnosti obce neboli samosprávy. Čl. 4 odst. 1 LZPS stanoví, že povinnosti mohou být ukládány pouze na základě zákona, v jeho mezích a jen při zachování základních lidských práv.⁸⁵ Meze samostatné působnosti obcí jsou stanoveny v čl. 104 Ústavy, který stanoví, že OZV mohou vydávat zastupitelstva obcí a působnost zastupitelstev může být upravena jen zákonem.⁸⁶

V této oblasti se jedná o OZř, kde je působnost obcí vydávat OZV upravena v § 35 odst. 3 písm. a) a je zde výslovně stanoveno, že obec se má při vydávání OZV řídit zákonem. V § 10 OZř je dále uvedeno, v jakých oblastech může obec ukládat povinnosti v samostatné působnosti. Konkrétně § 10 písm. c) OZř říká: „*k zajištění udržování čistoty ulic a jiných*

⁸² PEKOVÁ, Jitka. *Finance územní samosprávy*, s. 205 – 235.

⁸³ Tamtéž, s. 237 – 294.

⁸⁴ Tamtéž, s. 237 – 294.

⁸⁵ Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁶ Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně (dále jen "veřejná zeleň") a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti".⁸⁷

Vydávání OZV spadá do tzv. vyhrazené pravomoci zastupitelstva obce (srov. § 84 odst. 2 písm. h) OZř)⁸⁸, tzn., že tuto pravomoc nemůže vykonávat žádný jiný orgán obce a samo zastupitelstvo nemůže tuto pravomoc na žádný jiný orgán delegovat.⁸⁹ Za podmínek, které stanoví OZř mohou rovněž vydávat a přijímat OZV městské části či obvody v rámci své působnosti, ve věcech přímo se týkajících dané části či obvodu.⁹⁰

OZV nesmí obsahovat žádné prvky libovůle a musí být v souladu se zákonem, při posuzování právní povahy daného normativního právního aktu a při nejistotě, zda se jedná o OZV nebo o individuální právní akt je nutné vycházet z obsahu tohoto právního aktu.⁹¹

OZV je právním předpisem, normativním právním aktem, jež vydávají obce a vyšší územní samosprávné celky. Jsou součástí právního řádu ČR a jejich obsah se týká řešení místních nebo krajských záležitostí. Navrhnout přijetí OZV může rada, člen zastupitelstva, tajemník, popř. i jiné osoby, pokud je to upraveno v jednacím řádu zastupitelstva.⁹² OZř dále stanovuje v § 104 odst. 2, že právní předpis obce podepisuje starosta spolu s místostarostou. Další formální náležitosti, popř. podrobnosti projednání OZV v zastupitelstvu OZř nestanoví.

Návrh OZV by však měl podléhat alespoň základním obsahovým požadavkům, jako je normativnost a srozumitelnost. Není nutné návrh OZV předem zveřejňovat na úřední desce nebo internetových stránkách obce, ani není potřeba tento návrh předem posílat některému z orgánů obce ke kontrole. Dozor nad zákonností OZV vykonává Ministerstvo vnitra a tento dozor je až následný, po přijetí OZV. Doporučuje se však neformální projednání návrhu OZV s Ministerstvem vnitra. Zároveň je vhodné k návrhu OZV přiložit doprovodný materiál, který vysvětluje důvody vydání OZV atd. K jeho přiložení rovněž neexistuje žádná zákonná povinnost.

Alespoň 7 dní před konáním veřejného zasedání zastupitelstva, na němž má být návrh OZV projednáván, by měla být na úřední desce obce zveřejněna informace o připravovaném zasedání. Projednání návrhu OZV se potom neliší od projednávání jiných bodů zasedání. K jeho přijetí je nezbytný nadpoloviční souhlas všech členů zastupitelstva. (viz § 87 OZř). OZV bývá schválen usnesením, jehož přílohou je text OZV. Účinnost OZV je buď přímo

⁸⁷Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁸Tamtéž.

⁸⁹FURKOVÁ, Petra a kol. *Tvorba obecně závazných vyhlášek: praktický průvodce pro obce*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2013. s. 5 – 8.

⁹⁰Nález Ústavního soudu ze dne 17. 4. 1996 sp. zn. Pl. ÚS 40/1995, bod 30.

⁹¹Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. 28 Cdo 542/2011.

⁹²KOUDELKA, Zdeněk. *Obecně závazné vyhlášky*. 1. vydání. Praha: Linde Praha a.s., 2000. s. 24-25.

využívání a odstraňování komunálních odpadů je zpravidla členěna na několik částí (článků). Úvodní články vyplývají ze ZMP a upravují úvodní ustanovení, kdo je poplatníkem místního poplatku a případnou ohlašovací povinnost. Dále vždy upravují sazbu poplatku, splatnost poplatku (poplatek je splatný jednorázově), případné osvobození a úlevy od platby poplatku, možné případy, kdy by mohlo dojít k navýšení poplatku a odpovědnost za zaplacení poplatku.

Každá OZV rovněž obsahuje přechodná a závěrečná ustanovení a ustanovení o její účinnosti, dále také podpis starosty a místostarosty obce a datum vyvěšení a sejmutí z úřední desky obce.⁹³

Nejvhodnější je stanovit poplatek v OZV na celý kalendářní rok s účinností vždy od 1. 1. do posledního dne příslušného kalendářního roku. Úprava ohlašovací povinnosti v OZV záleží na samostatném posouzení každé obce. Informace, podléhající ohlašovací povinnosti, může obec zjistit z různých informačních systému, např. z evidence obyvatel. Vzhledem k tomu, že sazba poplatku je v ZMP upravena jako sazba dvousložková, nelze v OZV poplatek stanovit jednou společnou částkou.

Obec má zároveň povinnost provést v OZV rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu. Pokud je v OZV upraveno osvobození od platby poplatků, platí zásada oficiality. Tzn., že pokud je někdo vyjmut z platby místního poplatku, toto vyjmutí musí být výslovné a nesmí být založeno na diskriminačních důvodech.⁹⁴

Mezi nejčastější pochybení při tvorbě OZV patří chyby v rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného odpadu na osobu, které je často nepřesné, popř. neodpovídá skutečným nákladům. Někdy bývá rovněž opomíjeno určení sazby dvousložkově. Naprosto nepřipustné je stanovení příplatků a doplatků v rámci textu OZV. Tyto OZV by také neměli obsahovat ustanovení o velikosti sběrných nádob, četnosti svozů, povinnosti třídít odpad atd. Tato ustanovení by měla být obsažena v OZV o systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem.⁹⁵

2.5.1 OZV pro poplatek dle OdpZ

Poplatníkem poplatku dle § 17a odst. 2 OdpZ je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad. Vedle této definice stojí ještě definice plátce poplatku a to je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad, popř. společenství vlastníků jednotek dle zvláštního zákona. Plátce rozúčtuje poplatek na jednotlivé poplatníky podle počtu a objemu

⁹³ FURKOVÁ, Petra a kol. *Tvorba obecně závazných vyhlášek...*, s. 129 – 139.

⁹⁴ Tamtéž.

⁹⁵ Tamtéž.

nádob připadajících na jednotlivé nemovitosti tak, jak je to určeno v OZV obce. Správu poplatku dle OdpZ i smluvní úhrady vykonává obec.⁹⁶ Okruh poplatníků tohoto typu poplatku je stanoven poměrně široce, slovy: „každá fyzická osoba...“, což je odůvodněno především veřejným zájmem na ochraně životního prostředí před znečištěním odpady.⁹⁷

Nejčastější podoba OZV o poplatku za komunální odpad dle OdpZ je opět členěna na několik částí, zpravidla článků. Úvod obsahuje označení OZV s odkazy na příslušná ustanovení OdpZ a OZř a úvodní ustanovení. Další články upravují správu poplatku a definici poplatníka a plátce, sazbu poplatku, splatnost poplatku. OZV může rovněž obsahovat zrušující ustanovení, všeobecná ustanovení a stanovení účinnosti. Nezbytnou součástí je podpis starosty a místostarosty obce, datum vyvěšení a sejmutí z úřední desky.⁹⁸

Oproti tomu obsahem OZV, stanovující systém shromažďování, sběru, přepravy, využívání a odstraňování komunálních odpadů, by měl být výčet míst, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkují, včetně tzv. nebezpečných složek komunálního odpadu. Nakládat s komunálním odpadem je oprávněna a povinna pouze daná obec.⁹⁹

Z OdpZ vyplývá, že při správě poplatku se postupuje dle zákona č. 280/1990, daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“). Z DŘ vyplývá registrační povinnost (viz § 125 a násl. DŘ). Daňovému subjektu vznikne povinnost podat přihlášku k registraci k jednotlivé dani. Obec je oprávněna stanovit v OZV povinnost plátců poplatku ohlásit obci, za jakou službu bude obci poplatek odvádět. Současně obci sdělí počet nádob, jejich objem a frekvenci svozů komunálních odpadů.

Co se týká přesné sazby poplatku, je nutné vždy přihlédnout k počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů, připadajících na jednotlivé nemovitosti, popř. vše propočítat podle počtu uživatelů bytů. V sazbě poplatku mohou být zahrnuty i náklady spojené s pronájmem nádob k ukládání odpadu. Není možné do OZV zakotvit úlevy či osvobození od tohoto poplatku. Nelze ani využít individuální prominutí poplatku na žádost poplatníka dle DŘ. Z OZV musí zároveň vyplývat maximální možná částka, kterou je plátců povinen správci zaplatit. Tuto sazbu není přípustné stanovit až v následném poplatkovém řízení.¹⁰⁰

Nejčastějším pochybením obce při tvorbě OZV pro poplatek dle OdpZ je nesprávná definice poplatníka. Obec si často plete definice v ZMP a v OdpZ. Velmi často obec v OZV

⁹⁶ FURKOVÁ, Petra a kol. *Tvorba obecně závazných vyhlášek...*, s. 156 – 168.

⁹⁷ nález Ústavního soudu ze dne 10. 1. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 14/2000.

⁹⁸ FURKOVÁ, Petra a kol. *Tvorba obecně závazných vyhlášek...*, s. 156 – 168.

⁹⁹ PŘIBYL, Tomáš. *Obecně závazné vyhlášky obcí, kterými se stanoví systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Právní rozhledy.* Praha: C.H. Beck, 2002, s. 385-389.

¹⁰⁰ FURKOVÁ, Petra a kol. *Tvorba obecně závazných vyhlášek...*, s. 156 – 168.

také stanovuje povinnost k udržování čistoty stanoviště či okolí sběrných nádob, což neodpovídá úpravě v OdpZ.¹⁰¹

2.6 Úprava poplatků za odpad de lege ferenda

Současný OdpZ byl několikrát novelizován a potřeba nového OdpZ je diskutována již od roku 2009. Tehdejší ministr životního prostředí, Martin Bursík, navrhl již v roce 2009 první podobu nového OdpZ. Jednou ze základních myšlenek tehdejšího návrhu byla také reakce MŽP na výtku EU, že ČR málo recykluje. Tehdejší míra recyklace komunálních odpadů činila 21 %.¹⁰² Nejpodstatnějším cílem nové úpravy byla nutnost zpracovat evropskou rámcovou směrnici o odpadech č. 2008/98/EC.

Nástupce Martina Bursíka, ministr Ladislav Miko, se ale vydal jiným směrem a návrh nového OdpZ byl odložen na vedlejší kolej. V roce 2011 byly skupinou pracovníků a odborníků MŽP vypracovány tzv. Teze rozvoje odpadového hospodářství ČR. Tyto teze obsahovaly dva klíčové cíle. Prvním byla identifikaci oblastí, které je nutné řešit v nové právní úpravě a druhým snaha dosáhnout maximální shody názorů uživatelů potenciálního nového právního předpisu a jeho základních zásad.¹⁰³

Již od roku 2011 se do tvorby nového OdpZ zapojuje také Hnutí duha, snažící se navrhnout, aby zákon obsahoval tzv. recyklační slevu pro obce, které hodně třídí. Tzn., že tyto obce by platily nižší poplatky za skládkování zbytkového směsného komunálního odpadu. Sleva by motivovala obce, aby se snažily v co nejvyšší míře, nejrůznějšími způsoby domácnostem usnadnit třídění komunálního odpadu.¹⁰⁴

Aktuální podoba návrhu nového OdpZ byla předložena současným ministrem životního prostředí Richardem Brabcem. Návrh již prošel připomínkovým řízením, které skončilo 26. 2. 2016 a v důvodové zprávě je stanovena předpokládaná účinnost zákona na 1. 1. 2018.

Co se týká nejproblematictějších aspektů, je zákonu nejvíce vytýkáno, že neobsahuje ekonomickou motivaci ke zvýšení recyklace komunálních odpadů. Návrh nezohledňuje požadavky EU. Především návrh nerespektuje oběhovou strategii, vydanou Evropskou

¹⁰¹ FURKOVÁ, Petra a kol. *Tvorba obecně závazných vyhlášek...*, s. 156 - 168.

¹⁰² Kašpar, Jakub. *Nový zákon o odpadech: vyšší podíl recyklace, větší komfort pro lidi* [online] mzp.cz, 27. února 2009 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <http://www.mzp.cz/cz/news_tz090227odpady>.

¹⁰³ ŠTASTNÁ, Jarmila. *Na návrhu odpadového zákona se opět pracuje, ale jinak*. [online] envigroup.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://www.envigroup.cz/aktualita-198.html>>.

¹⁰⁴ Hnutí duha. *Vyšší recyklace by ušetřila českým krajům téměř 700 mil. korun*. [online] hnutiduha.cz, 11. srpna 2011 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://hnutiduha.cz/aktualne/vyssi-recyklace-usetrila-ceskym-krajum-temer-700-milionu-korun>>.

komisí. Ta stanoví, že země EU by měly k roku 2030 recyklovat 65 % veškerého komunálního odpadu. (srov. *Circular Economy Strategy*¹⁰⁵)

Za promítnutí oběhové strategie by se dal označit § 42 odst. 6 návrhu, který stanoví: „*obec je poprvé za kalendářní rok 2020 povinna zajistit recyklaci alespoň 50 % komunálních a obalových odpadů, papíru, plastů, skla a kovů, vyprodukovaných v kalendářním roce v rámci obecního systému.*“

Nový OdpZ již ve svém § 1 odst. 1 klade důraz na „*prosazení hierarchie způsobů nakládání s odpady, oběhové hospodářství ...*“. Prohlášení vyzdvihuje především Česká asociace odpadového hospodářství (dále jen „ČAOH“) a tvrdí, že toto koliduje s navrhovanými ekonomickými nástroji.¹⁰⁶

Hlavním cílem zákona je omezení skládkování, jelikož ČR je ve světě známá jako tzv. „*skládková velmoc*“.¹⁰⁷ V oblasti zpoplatnění komunálního odpadu zákon ale přináší i velké pozitivum.

Úprava poplatku a smluvní úhrady dle OdpZ se úplně vypouští. Právní úprava poplatků za komunální odpad se tak sjednocuje a celá je navržena jako novela ZMP. Konkrétně úplná změna § 10b ZMP.

Nový zákon ve svých úvodních ustanoveních upravuje základní pojmy a definice obecných pojmů s ohledem na evropské právo. Např. původce odpadu je definován v § 7 odst. 1 písm. e). Ve stejném paragrafu v následujících písmenech je dále obsažena definice soustředování, oddělované soustředování, shromažďování, sběr, třídění, recyklace odpadu a další způsoby nakládání s odpadem. Komunální odpad je definován v § 7 odst. 2 písm. a) nového OdpZ jako: „*odpad z domácností uvedený jako komunální odpad v katalogu odpadů a odpad podobné povahy a složení vznikající při nevýrobní činnosti fyzických osob oprávněných k podnikání a právnických osob uvedený jako komunální odpad v katalogu odpadů.*“¹⁰⁸

¹⁰⁵ European Commission. *Circular Economy Strategy* [online] ec.europa.eu, 19. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm>.

¹⁰⁶ ČAOH. *Stanovisko ČAOH k návrhu nového zákona o odpadech*. [online] tretiruka.cz, 25. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://www.tretiruka.cz/news/caoh-kompletni-pripominky-k-navrhu-noveho-zakona-o-odpadech/>>.

¹⁰⁷ ČTK. *Plat' tolik, kolik vyhodíš. MŽP chystá revoluci v platbách za komunální odpad*. [online] tretiruka.cz, 16. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://www.tretiruka.cz/news/plat-tolik-kolik-vyhodis-mzp-chysta-revoluci-v-platbach-za-komunalni-odpad/>>.

¹⁰⁸ Návrh nového zákona o odpadech [online]. apps.odok.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <https://apps.odok.cz/veklep-detail?p_p_id=material_WAR_odokkpl&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-1&p_p_col_count=3&_material_WAR_odokkpl_pid=KORNA6MN9R0O&tab=detail>.

Změna § 10b ZMP přináší obcím možnost vybírat od občanů poplatky podle množství vyprodukovaného odpadu. Na obci stále spočívá volba, zda si ponechají způsob paušální úhrady poplatku nebo, zda budou občany motivovat k vyšší recyklaci odpadu.¹⁰⁹

Sjednocením právní úpravy poplatků za komunální odpad by mělo dojít k odstranění problémů, které v praxi vznikaly, kdy jedna osoba podléhala dvojímu zpoplatnění komunálního odpadu ve více obcích, podle jejího faktického a trvalého pobytu apod.

Z důvodové zprávy k novému OdpZ vyplývá, že poplatek dle OdpZ není v praxi příliš využíván. Nejvíce obcí tento typ poplatku využívá ve Středočeském a Plzeňském kraji a v praxi ho také uplatňuje hlavní město Praha. Pokud si to demonstujeme na příkladu Olomouckého kraje, z celkového počtu 398 obcí, mají poplatek dle OdpZ zavedeny pouze dvě obce. Zbytek, 394 obcí, využívá úpravu dle ZMP a podobně je tomu i v jiných krajích.¹¹⁰

Nový § 10d a násl. ZMP upravuje dva druhy zpoplatnění komunálního odpadu – poplatek za systém nakládání s komunálním odpadem a poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovitých věcí.

Poplatníkem prvního typu poplatku jsou fyzické osoby, přihlášené v obci, přičemž definici přihlášení v obci definuje § 10e odst. 2 novely. Druhou skupinu poplatníků tvoří vlastníci nemovitostí, kde není přihlášena žádná fyzická osoba. Osvobození od platby tohoto poplatku je obsaženo v § 10g. Maximální výše poplatku je zákonem stanovena na 1100 Kč.

Druhý typ poplatku rozlišuje skupinu plátců a poplatníků. Poplatníci jsou dle § 10i fyzické osoby, které mají v nemovité věci bydliště, vlastníkem nemovité věci nebo svěrenský fond. Za plátce novela označuje společenství vlastníků jednotek, svěrenský fond nebo vlastníka nemovité věci. Poplatkové období je jeden kalendářní rok, dílčím poplatkovým obdobím je potom jeden kalendářní měsíc.

V § 10k je upraven způsob výpočtu sazby poplatku, konkrétně její základ. Minimální dílčí základ je novelou určen na 10 kg nebo 60 l.¹¹¹ K určení dílčího základu poplatku má obec tři možnosti. Buď zajistí vážení hmotnosti odpadu, nebo bude platba určena podle velikosti

¹⁰⁹ Hnutí duha. *Návrh zákona o odpadech: podpora spaloven a čtyřnásobné zdražení skládek, podpora recyklace však chybí*. [online]. hnutiduha.cz, 25. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://hnutiduha.cz/aktualne/navrh-zakona-o-odpadech-podpora-spaloven-ctyrnasobne-zdrazeni-skladek-podpora-recyklace>>.

¹¹⁰ Důvodová zpráva k novému zákonu o odpadech [online]. apps.odok.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <https://apps.odok.cz/veklep-detail?p_p_id=material_WAR_odokkpl&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-1&p_p_col_count=3&material_WAR_odokkpl_pid=KORNA6MN9R00&tab=detail>.

¹¹¹ Návrh nového zákona o odpadech [online]. apps.odok.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <https://apps.odok.cz/veklep-detail?p_p_id=material_WAR_odokkpl&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-1&p_p_col_count=3&material_WAR_odokkpl_pid=KORNA6MN9R00&tab=detail>.

popelnice, popř. občané přímo určí, jak velkou popelnici jsou schopni za určitou dobu naplnit.¹¹²

Návrh OdpZ je i přes několik zjevných nedostatků, na které upozorňují ekologické organizace, obce, i státní instituce ve veřejné debatě i v rámci připomínkového řízení nepochybně krok správným směrem. Zpoplatnění komunálního odpadu by mohlo obsahovat více motivačních prvků, zejména více výhod pro obce, které by pak mohly lépe motivovat konkrétní občany přímo prostřednictvím komunální právní úpravy v OZV.

Pozitivní je určitě úprava poplatků za komunální odpad pouze v jednom právním předpise, tedy v ZMP a možnost obce zavést motivační způsob výběru poplatku. Tento systém však může přinést i možné nevýhody do budoucna, na což také upozorňují zástupci měst a obcí. Mohou vznikat černé skládky, kdy občané ve vidině levnějšího poplatku za odpad, budou odkládat nevytříděný odpad na černé skládky, aby poté produkovali menší hmotnostní nebo objemové množství odpadu. Jak tento systém bude fungovat v praxi a zda konečná podoba zákona projde ještě dalším vývojem, ukáže až čas.

¹¹² ČTK. *Plat' tolik, kolik vyhodíš. MŽP chystá revoluci v platbách za komunální odpad.* [online] tretiruka.cz, 16. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://www.tretiruka.cz/news/plat-tolik-kolik-vyhodis-mzp-chysta-revoluci-v-platbach-za-komunalni-odpad/>>.

3. Motivační systémy v poplatcích za odpad

3.1 Integrovaný systém nakládání s odpady

V rámci Integrovaného systému nakládání s odpady (dále jen „ISNO“) jsou upraveny základní cíle nakládání s odpady a optimální způsoby pro jejich využití. Hlavním pramenem ISNO je OdpZ a aktuální plán odpadového hospodářství (v současné době pro období 2015 – 2024).

ISNO se snaží vytvořit fungující systémy především na regionálních úrovních a propojit je jako celostátní systém. Jednou z cílových skupin, na které ISNO míří, jsou obce, jako původci komunálního odpadu, a jeho prvotní producenti, fyzické osoby, potažmo domácnosti.¹¹³ Nedílnou součástí tohoto integrovaného systému je komunální třídění sběru odpadů, čímž obce realizují svoje povinnosti jako původce komunálního odpadu dle § 16 a § 17 OdpZ. Jedná se především o povinnost odděleného sběru odpadů. Na prvním místě je upřednostněno možné další využití odpadů před jejich úplným odstraněním. Firmy, které mají s obcemi uzavřenou smlouvu a jsou pověřeny k odvozu odpadu, zajišťují předem stanovený systém nakládání s odpady a předávají odpady k jejich dalšímu využití.¹¹⁴

Obce dostávají za zapojení se do systému nakládání s odpady odměnu. Výsledná částka se skládá z platby za zajištění zpětného odběru a platby za zajištění tříděného sběru a recyklace odpadů. Druhá část odměny má sloužit jako motivace pro obce, aby více dbaly na systém třídění odpadu na svém území. Existují i tzv. bonusové složky, které mohou zvýšit celkovou odměnu pro obec až o 51 %.¹¹⁵

3.2 Systém PAYT v českém prostředí

Anglická zkratka PAYT („Pay-as-You.Throw“) neboli „*Plať podle toho, kolik odpadu vyhodíš*“ byl projekt 5. Rámcového programu EU, jehož účastníkem byla také ČR.¹¹⁶ Hlavní myšlenkou tohoto projektu byla snaha o minimalizaci celkového množství produkovaného domovního odpadu a maximalizace vytríděných složek odpadu produkovaného domácnostmi. Tyto snahy se projevovaly především v ekonomických nástrojích formou poplatku

¹¹³ HŘEBÍČEK, Jiří a kol. *Integrovaný systém nakládání s odpady na regionální úrovni*. 1. vydání. Brno: nakladatelství Littera, 2009. s. 131- 168.

¹¹⁴ VRBOVÁ, Martina. Integrovaný systém nakládání s obaly a obalovými odpady v odpadovém hospodářství obcí. In ŠAUER, Petr (ed.). *Jak (ne)platit za domovní odpad: příspěvky závěrečného semináře projektu PAYT*. Praha: Oeconomica, 2003, s. 56 – 72.

¹¹⁵ Tamtéž.

¹¹⁶ Plný anglický název projektu: „Variable Rate Pricing based on Pay-as-You-Throw“ as a Tool of Urban Waste Management (PAYT)“. Další účastníci projektu byly Německo, Dánsko, Irsko, Španělsko a Řecko.

domácnosti za vyprodukovaný odpad, vázaný na objem nevytříděného odpadu na rozdíl od kapitační platby za občana.

V první části projektu probíhala teoretická analýza situace. Byly vedeny především odborné diskuze s odborníky a zájmovými subjekty v oblasti komunálního odpadu. V ČR v této fázi proběhlo dotazníkové šetření jednak v hlavním městě v Praze a poté v některých vybraných obcích. Celý projekt byl v českých podmínkách proveden pod vedením doc. Petra Šauera.¹¹⁷

Hlavní cíle projektu PAYT byly: potvrdit, popř. popřít původní myšlenku, že v obcích, které budou využívat systém PAYT a občané budou více třídit, bude produkováno méně směsného odpadu. Dále statistickou analýzou určit faktory, které ovlivňují velikost produkce domovního odpadu a procento třídění. V neposlední řadě vytvořit obecný vzor pro obce s podobnými podmínkami pro třídění domovního odpadu, jako jednu z pomůcek při zavádění systému PAYT v jednotlivých obcích.¹¹⁸

V rámci tohoto projektu bylo náhodně vybráno 400 obcí různých velikostí, jež byly požádány o vyplnění dotazníku. Z celkového počtu obcí bylo vráceno 50 % dotazníků. Některé obce však poskytly neúplné informace. Informace, pocházející z tohoto projektu jsou poměrně staré, jelikož pochází z roku 2002. Dá se na nich však demonstrovat vývoj produkce domovního odpadu tříděného a nevytříděného a rovněž pokládá základy motivačních systémů k lepší recyklaci nejen v českých podmínkách, ale i v zahraničí.¹¹⁹

Ze zjištění, které byly provedeny v rámci projektu PAYT vyplývá, že základní ukazatele, určující objem komunálního odpadu a objem tříděného odpadu jsou především náklady obce na systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu. Dále jsou to poplatky od jednotlivých producentů komunálního odpadu a také příjmy v souvislosti s prodejem tříděného odpadu.¹²⁰

V roce 2001, kdy byl projekt PAYT realizován, existovalo na území ČR 92 obcí, realizujících systém v praxi. Tyto obce potvrdily původní hypotézu projektu. A to, že obce se zavedeným systémem PAYT více třídí a produkují méně směsného komunálního odpadu v porovnání s obcemi, které tento systém neuplatňují. K výsledným zjištěním se došlo prostřednictvím nejrůznějších matematických operací. Bylo vypočítáno např. průměrné

¹¹⁷ ŠAUER, Petr. *PAYT – výsledky statistických analýz o způsobech plateb za domovní odpad v České republice*. 1. vydání. Praha: Oeconomica, 2003. s. 5 – 8.

¹¹⁸ Tamtéž, s. 49 – 65.

¹¹⁹ ŠAUER, Petr. *PAYT...*, s. 49 – 65.

¹²⁰ Tamtéž.

množství směsného komunálního odpadu na jednoho občana, množství tříděného a netříděného odpadu v průměru na jednoho občana obce apod.¹²¹

Motivační systém zpoplatnění komunálního odpadu zpravidla funguje v několika možných modelech. Lze ho zavést podle objemu sběrných nádob, podle frekvence sběru odpadu (označení nádob čárovými kódy nebo jinými štítky), dle hmotnosti domovního odpadu a v závislosti na zaplněnosti sběrné nádoby.¹²²

3.3 Inspirace v zahraničí

Co se týká vyspělých motivačních systémů v poplatcích za odpad jsou z evropských zemí nejúspěšnějšími země Západní Evropy. Největší úspěchy v odpadovém hospodářství již několik let zaznamenává např. Belgie, především oblast Vlámka a Německo. Ve Španělsku je to potom území Katalánska. Z mimoevropských zemí je na místě zmínit některé státy a města ve Spojených státech amerických.¹²³

Vzhledem k velikosti a právnímu řádu ve Spojených státech amerických je složité označit celou zemi jako vzorový příklad motivačních systémů v poplatcích za odpad. Každý stát, popř. město využívá jiný způsob zpoplatnění komunálního odpadu. Jako příklad amerického města, který uplatňuje systém PAYT lze uvést město Waterville.

Toto město zavedlo pytlový systém sběru komunálního odpadu. Občané se mohou do systému zapojit dobrovolně tím, že si v obchodech, které tyto pytle prodávají, zakoupí pytel. Seznam možných míst k zakoupení pytlů je uveden na jejich webových stránkách. Prodávají se ve dvou velikostech, menší a větší a stojí 8 nebo 10 dolarů. Do nich občané třídí odpad. Město zabezpečuje společnost, odvázející pytle s tříděným odpadem.

Systém sice funguje na principu dobrovolnosti, ale zajímavé je, že pokud občan nechce na systému participovat, musí to obci oznámit a zároveň si také musí zajistit vlastní odvoz odpadu u specializovaných firem. Na webových stránkách města lze nalézt manuál. Ten určuje co do pytlů na tříděný odpad patří a co ne.¹²⁴

¹²¹ Tamtéž, s. 66 – 76.

¹²² SLAVÍK, Jan. Členění a proces zavádění nových systémů plateb za komunální odpad. In SLAVÍK, Jan a kol. *Poplatkové systémy v obcích – rizika a příležitosti pro odpadové hospodářství*. Praha: IEEP, 2009. s. 49 – 59.

¹²³ SEDLÁČEK, Václav, MANETHOVÁ, Zuzana. Aktuální otázky v poplatcích za odpady v České republice. In DAMOHORSKÝ, Milan, SNOPKOVÁ, Tereza a kol. *Role obcí v ochraně životního prostředí z pohledu práva*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta, 2015. s. 153 – 161.

¹²⁴ City of Waterville. *Attention Waterville Residents: Pay as you throw (PAYT)* [online]. waterville-me.gov. [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<https://www.waterville-me.gov/content/1412949223payt-insert-for-sentinel.pdf>>.

Úspěšně funguje systém PAYT také ve většině měst státu Massachusetts. Obce mají na výběr, zda zvolí pytlový systém, obdobně jako je systém fungující v městě Waterville. Občané si opatří speciální pytle na tříděný odpad. Popř. si zvolí systém tzv. štítků. Tzn., že si zakoupí speciální štítky, které nalepí na své vlastní nádoby či pytle na odpad a do nich následně třídí. Různá barva nálepky potom označuje objem nebo hmotnost nádoby. Obce mohou zavést také tzv. hybridní systém, kdy jsou v obci na veřejných prostranstvích umístěny sběrné nádoby na tříděný odpad. Ty jsou využívány v případě, že domácí pytle na sběr občanům nestačí a produkuje ještě více odpadu. Přebytek mohou odnést do společných obecních sběrných nádob.¹²⁵

Systém PAYT byl rovněž velmi úspěšný především v Německu. Jedny z prvních experimentů zavést tento systém byly provedeny v oblasti Drážďan. Úvahy o zavedení tohoto systému v Německu se začaly objevovat již na přelomu roku 1996 – 1997. V porovnání s ČR je Německo ve velkém předstihu. Cílem všech pokusů v Německu bylo sestavení modelu, který by umožňoval propočít poplatek za odstranění domovního odpadu. Systémy fungovaly především v menších obcích. V Sasku byl kladen důraz na možnost dalšího zpracování recyklovaného odpadu jako druhotné suroviny.¹²⁶

Ze zkušeností ze zemí Západní Evropy (především Německo, Nizozemí) vyplývá, že v případě zavedení odděleného sběru odpadu zdarma přímo v domácnostech. V případě zavedení známkového způsobu třídění¹²⁷, dochází až k 50 % snížení netříděného komunálního odpadu. Zároveň tyto země nezaznamenávají zvýšený počet tzv. černých skládek¹²⁸.

3.4 Fungující motivační systémy na území ČR

Jak je popsáno v předchozích podkapitolách, projekt doc. Šauera z VŠE, zkoumání systému PAYT, proběhl v letech 2000 – 2002. Od té doby se ČR posunula v třídění odpadu v domácnostech dopředu. V mnoha českých obcích již úspěšně fungují motivační systémy zpoplatněné komunálního odpadu a domácnosti třídí odpad do sběrných nádob nebo pytlů přímo. Takto vytríděný odpad předávají svozovým společnostem. Na tuto situaci reaguje zmíněný návrh nového OdpZ a zavádí možnost motivačního druhu poplatku za odpad novelou ZMP, jak je již popsáno v předchozí kapitole. Výsledná sazba poplatku by se odvíjela od celkové hmotnosti nebo objemu vyprodukovaného komunálního odpadu.

¹²⁵ MassDEP. *Pay-As-You-Throw Basics for Municipalities* [online]. mass.gov, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<http://www.mass.gov/eea/docs/dep/recycle/reduce/paytbasics.pdf>>.

¹²⁶ ŠAUER, Petr. *PAYT...*, s. 91 – 95.

¹²⁷ Označení sběrné nádoby speciálními štítky.

¹²⁸ HRUŠOVÁ, Ivana. *Problematika nakládání s komunálním odpadem*, s. 3 - 75.

Motivační systémy zpoplatnění komunálního odpadu jsou úspěšné zejména na úrovni menších obcí. Velmi propracovaný systém, ISNO, funguje na Mikulovsku a bude se mu věnovat následující podkapitola. ISNO je rovněž příklad toho, že motivační systémy z praktického hlediska fungují spíše v menších obcích, i když je do něj zapojeno i město Mikulov. Problémy v této oblasti vznikají v souvislosti s existencí velkých sídlišť ve větších městech, kde je velká anonymita domácností. Je velmi komplikované v každé domácnosti přímo kontrolovat třídění odpadu, protože tyto systémy fungují na principu dobrovolnosti.

Větším českým městem s motivačním systémem je Mladá Boleslav s cca 44 tisíci obyvatel. Město zavedlo motivační zpoplatnění komunálního odpadu v r. 2007. Domácnosti obdržely karty s čárovým kódem, lis na PET láhve a sadu pytlů. Karty používají při odevzdávání vytríděného odpadu na sběrných místech. Systém rovněž funguje na principu přičítání bodů, za jejichž výsledný počet pak jednotlivé domácnosti dostávají slevu na poplatku. Občané s trvalým pobytem na území města mohou takto vytríděný odpad odkládat ve dvou sběrných dvorech.¹²⁹

Bodový systém a výpočet konečné slevy na místním poplatku je upravena OZV č. 11/2007, kterou se mění a doplňuje OZV č. 15/2015, o místních poplatcích, ve znění OZV č. 1/2007, 5/2007 a 7/2007. Pokud poplatník získá 100 bodů a více, konečná sleva na poplatku činí za rok až 180 Kč.¹³⁰

Úspěšný systém také funguje ve městě Písku s cca 30 tisíci obyvatel. Vše se orientuje spíše koncepčně s důrazem na osvětu obyvatelstva. Město disponuje vlastní skládkou, kompostárnou a dotříd'ovací linkou. Občané třídí do městských kontejnerů nebo mohou odpad sami odnést do některého ze sedmi sběrných dvorů. Ve městě je více než 2000 kontejnerů na bioodpad.

Poplatek domácnosti platí ve formě poplatku dle ZMP. Pokud více třídí, může se jeho výše snížit.¹³¹ Sazba poplatku je určena v OZV č. 3/2015, o místních poplatcích a činí 490 Kč.¹³²

¹²⁹ KROPÁČEK, Ivo, PLACKOVÁ, Renata. *Úspěšná opatření v nakládání s odpady na úrovni obcí*. Brno: Hnutí duha, 2015. s. 8.

¹³⁰ Mladá Boleslav. *Obecně závazná vyhláška č. 11/2007, kterou se mění a doplňuje obecně závazná vyhláška č. 15/2005, o místních poplatcích, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 1/2007, 5/2007 a 7/2007* [online]. mb-net.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <http://www.mb-net.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=9629&id_dokumenty=24830>.

¹³¹ KROPÁČEK, Ivo, PLACKOVÁ, Renata. *Úspěšná opatření v nakládání s odpady...*, s. 10.

¹³² Písek. *Obecně závazná vyhláška č. 1/2016 o místních poplatcích ve městě Písku* [online]. město-pisek.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <http://www.mesto-pisek.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=12075&id_dokumenty=7514>.

3.4.1 ISNO na Mikulovsku

Tzv. Inteligentní (integrovaný) systém nakládání s odpady, který funguje na Mikulovsku, je nejúspěšnějším motivačním systémem zpoplatnění a nakládání s komunálním odpadem, realizovaným na území ČR. Nakládání s odpady zde zajišťuje firma STKO. Obec i svozová firma se snaží zajistit co největší komfort pro primární producenty komunálního odpadu, tedy pro domácnosti, a zároveň udržet co nejnižší náklady na provozování tohoto systému. Z počátku byl systém zaváděn v malých obcích v okolí Mikulova, kde docházelo k jeho testování. Postupně se rozšířil i do města Mikulova.

Domácnosti mohou třídít několika způsoby a celý systém funguje na principu dobrovolnosti. Každá domácnost si může vyžádat vlastní sběrné nádoby na třídění plastů, papíru a bioodpadu. Tím pádem třídí přímo doma a svozové společnosti již odevzdávají vytríděný odpad. Čím více domácnosti třídí, tím obec více ušetří při likvidaci směšného komunálního odpadu a získá vyšší příjem za vytríděné složky odpadů, čímž se pokryjí náklady na svoz jednotlivých složek.

Je rovněž možné, aby domácnosti měly nádoby na plast a papír označené čipem. Ten obdrží zdarma od obce. Na základě tohoto čipu, společnost STKO pravidelně kontroluje produkci odpadu v každé domácnosti. Podle toho, jak domácnost třídí, následně dostává slevu na místním poplatku za odpad.¹³³

Přímo ve městě Mikulově je ISNO upraveno OZV č. 2/2015, o místním poplatku za provoz, systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu a také OZV č. 3/2014, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu, která byla změněna OZV č. 3/2015.

Poplatek za komunální odpad v Mikulově je tedy stanoven na základě ZMP. Sazba poplatku činí 600 Kč za kalendářní rok. Dle přílohy č. 1 k OZV č. 2/2015, skutečné náklady na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu města Mikulova pro rok 2014 činili 2 773.856 Kč.¹³⁴ Konkrétní stanovení místního poplatku je upraveno vyhláškou, která je přílohou této práce a je označena jako „Příloha č. 1“. OZV č. 3/2014 pak výslovně definuje základní pojmy v souladu s OdpZ a určuje místa, kam mohou občané komunální odpad odkládat, jaké složky odpadu mají třídít a další podrobnosti. Aktuální změna OZV z roku

¹³³ SEDLÁČEK, Václav, MANETHOVÁ, Zuzana. Aktuální otázky v poplatcích za odpady..., s. 153 – 161.

¹³⁴ Město Mikulov. *Obecně závazná vyhláška č. 2/2015, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů* [online]. mikulov.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <http://download.mikulov.cz/Obecne_Zavazne_Vyhlasky_a_Narizeni/OZV_2-2015.pdf>.

2015 pak stanoví výše jednotlivých aktuálních bonusů. Občané je mohou získat a bonusy určit výslednou slevu na místním poplatku. Příloha č. 6 – 9 k OZV, která stanoví maximální roční bonusy za třídění odpadů a procentuální úlevy na poplatcích a je označena jako „Příloha č. 2“ této práce.¹³⁵

3.5 Ideální motivační systém pro větší města

Jak již bylo částečně nastíněno v předchozích podkapitolách, motivační systémy zpoplatnění komunálního odpadu se snaží o větší míru recyklace a zvýšení podílu vyříděného odpadu v obcích. Mají spoustu výhod, ale jejich zavedení může být pro obce problematické. Především ve velkých městech se tento systém setkává se značnými problémy.

V průběhu let 2000 – 2002, kdy probíhalo šetření projektu PAYT v českých podmínkách, bylo rovněž zjištěno, že českým domácnostem na třídění komunálního odpadu nejvíce vadí nedostatek informací o konečném využití vyříděného odpadu. Dále si stěžují na vynášení odpadu do vzdálenějších kontejnerů. V poslední řadě je zajímavá výše poplatku.

Ze zjištění doc. Šauera a jeho kolegů také vyplývá, že naprostá většina všech českých domácností vůbec neřeší jaký typ poplatku je v jejich obci zaveden. Tedy, zda se jedná o poplatek dle ZMP nebo dle OdpZ.¹³⁶

ČR se v této oblasti vždy orientovala spíše na osvětu obyvatelstva, která je v posledních letech prováděna již v rámci povinné školní docházky, v rámci školního sběru odpadu apod. Lidé většinou třídí právě proto, že mají dobrý pocit z toho, že dělají něco pro příznivé ŽP.

Ze zkušeností úspěšných českých obcí v této oblasti vyplývá, že jednou z nevýhod motivačních systémů je právě princip dobrovolnosti. Je pouze na občanech, zda se do systému zapojí nebo ne. Velmi důležitým aspektem v této oblasti je tedy především komunikace obce s jejím obyvatelstvem. V českých podmínkách musí být rovněž brán v potaz český způsob myšlení. Hrozí zde riziko, že občané, aby produkovali menší množství odpadu a získali slevu, mohou se odpadu zbavovat i jinak. Jednak je zde riziko vzniku tzv. černých skládek, spalování v domácích kamnech, přenášení odpadu do cizích sběrných nádob, popř. jeho odhazování přímo na veřejném prostranství. Tyto problémy mohou v případě zavedení motivačního systému vzniknout jak v menších obcích, tak ve velkých městech.

¹³⁵ Město Mikulov. *Obecně závazná vyhláška č. 3/2014, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů* [online]. mikulov.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <http://download.mikulov.cz/Obecne_Zavazne_Vyhlasky_a_Narizeni/OZV_3-2014.pdf>.

¹³⁶ PAŘÍZKOVÁ, Libuše, ŠAUER, Petr. Analýza faktorů ovlivňujících produkci domovního odpadu v ČR v souvislosti s fungováním principu PAYT. In ŠAUER, Petr (ed.). *Jak (ne)platit za domovní odpad: příspěvky závěrečného semináře projektu PAYT*. Praha: Oeconomica, 2003, s. 18 – 42.

Cílem práce je možnost navrhnout motivační systém pro větší města, konkrétně města s celkovým počtem obyvatel nad 50 tisíc. V těchto městech vznikají velké problémy s jejich realizací, a to především na velkých sídlištích. Příklad si můžeme vzít z úspěšných systémů zmíněných výše, jako např. Mladá Boleslav, Mikulov nebo Písek, kde velmi dobře funguje komunikace města s občany a osvěta obyvatelstva. Na prvním místě je především dodržování určité míry kázně a loajality ze strany obyvatel panelového domu.

V již fungujících systémech se osvědčilo, že anonymitu jednotlivých domácností na sídlištích kontroluje správce domu. Tato osoba však musí jevit velký zájem o problematiku a spočívá na něm velká odpovědnost. Zároveň musí působit na ostatní domácnosti a motivovat je k dodržování pravidel třídění.

Co se týká zahraničních zkušeností, např. v německém městě Jena, byly na velkých sídlištích nainstalovány velké uzavíratelné kontejnery, které fungují až po přiložení čipové karty. Tu obdrží každá domácnost a na základě čipu může třídít odpad. Za třídění se jim přičítají bonusové body. Za ně mohou uplatňovat slevu na poplatek za komunální odpad. Další možností je vyčlenění místnosti přímo v panelovém domě, kde jsou umístěny sběrné nádoby.

V současné době se také v praxi testují velkoobjemové kontejnery s oddělenými prostory (na třídění odpadu), které jsou přístupné jen některým domácnostem opět na základě čipové karty. Domácnosti se rozdělí např. podle vchodu. Možnou variantou je také to, že každá domácnost dostane své vlastní sběrné nádoby, což je asi nejjednodušší variantou, ale zároveň nejproblematictější na konečný odvoz odpadu.¹³⁷

Z výše uvedeného plyne, že existuje spousta způsobů, jak motivační systémy realizovat v praxi. Problém však je, že čipové systémy jsou v praxi velmi finančně nákladné. Nový OdpZ přináší naději, aby tyto systémy byly více realizovány. Je důležité, aby obce o této problematice více přemýšlely. V mnoha českých obcích, zejm. velkých městech se toto téma odsouvá na vedlejší kolej, protože ve světle jiných problémů se nejeví jako tolik závažné.

Co se týká aktuálního dění v Olomouckém kraji, Olomoucký kraj schválil nový Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje (dále jen „POH“) a inicioval vznik spolku „Odpady Olomouckého kraje“. Ve spolku se sdružují obce, ve nichž žije více než dvě třetiny obyvatel Olomouckého kraje. Podle nového POH by měla populace Olomouckého kraje v nejbližších letech vyprodukovat cca 160 tisíc tun směsného komunálního odpadu. Nově

¹³⁷ SLAVÍK, Jan. Systémy plateb za komunální odpad v praxi. In SLAVÍK, Jan a kol. *Poplatkové systémy v obcích – rizika a příležitosti pro odpadové hospodářství*. Praha: IEEP, 2009. s. 115 – 139.

vzniklý spolek se snaží hledat řešení, jak se tohoto zbytkového komunálního odpadu zbavit a odstranit ho v ekologicky vhodném zařízení.¹³⁸

Součástí závazné části nového POH je i příloha č. 2, která stanoví „Seznam krajských cílů POH“. Jedním z nich je snížení produkce směsných komunálních odpadů, zvyšování informovanosti o obecním a krajském systému pro nakládání s odpady atd. Zavedení motivačních systémů v souvislosti se zpoplatněním komunálního odpadu v obcích kraje však v hlavních cílech plánu uvedeny nejsou.¹³⁹ Ve směrné části POH je potom poplatek uveden jako nástroj k omezení produkce směsných komunálních odpadů.¹⁴⁰

3.6 Zpoplatnění komunálního odpadu ve Velké Británii

Právní řád Velké Británie je poněkud odlišný oproti právnímu řádu ČR. Především zde neexistuje psaná ústava ve formě jednoho uceleného ústavního předpisu, jak ji známe z našich právních podmínek. Veřejná správa je založena na principu výkonu místní správy. Funguje zde samospráva ve farnostech, obvodech a hrabství. Oprávnění, která tato regiony mají, stanovuje parlament. Ten je dvoukomorový, skládá se z *House of Lords* a *House of Commons*.¹⁴¹

Je na místě zmínit, že právní řád Skotska je odlišný od právního řádu Anglie a Walesu. V některých oblastech se odlišuje i právní řád Severního Irska. Následující podkapitola se tedy bude věnovat obecné právní úpravě, která je společná především pro obce Anglie a Walesu.

Orgány místní samosprávy mohou vydávat právní předpisy ve formě tzv. *bye laws*. Proces přijetí této formy normotvorby určuje zákon o místní samosprávě z roku 1972. K platnosti místních nařízení je třeba udělení souhlasu ministerstva. Nařízení je následně publikováno v místním tisku. Každý občan regionu do něj může nahlédnout v sídle místní správy a zasílá se vyššímu subjektu místní správy. Tato forma právního předpisu může být zrušena soudem z důvodu nezákonnosti, nesrozumitelnosti, popř. neurčitosti.¹⁴²

¹³⁸ Olomoucký kraj. *Olomoucký kraj představil starostům budoucnost nakládání s odpady* [online]. kr-olomoucky.cz, 22. března 2016 [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<https://www.kr-olomoucky.cz/olomoucky-kraj-predstavil-starostum-budoucnost-nakladani-s-odpady-aktuality-5292.html>>.

¹³⁹ Olomoucký kraj. *Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje pro období 2016 až 2025 – závazná část* [online]. kr-olomoucky.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<https://www.kr-olomoucky.cz/odpadove-hospodarstvi-cl-269.html>>.

¹⁴⁰ Olomoucký kraj. *Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje pro období 2016 až 2025 – směrná část* [online]. kr-olomoucky.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<https://www.kr-olomoucky.cz/odpadove-hospodarstvi-cl-269.html>>.

¹⁴¹ KOUDELKA, Zdeněk. *Obecně závazné vyhlášky*, s. 31.

¹⁴² Tamtéž.

Hlavním dokumentem v oblasti odpadového hospodářství Velké Británie je stejně jako ve všech ostatních zemích EU rámcová směrnice č. 2008/98/EC. Na směrnici reaguje i návrh nového OdpZ v ČR, snažící se reflektovat základní zásady a definice stanovené směrnicí. Směrnice byla ve Velké Británii zakotvena tzv. *The Waste (England and Wales) Regulations* z roku 2011. V 5. části tohoto předpisu jsou určeny povinnosti při nakládání a sběru odpadu. Je zde stanoven separovaný sběr papíru, plastu, skla a kovů. Představitelé obcí (*waste collection authority*) musí umožnit separovaný sběr odpadu a stanovit místa, kde může být odpad odkládán.¹⁴³

Jedním z cílů vlády je podpora spolupráce s místními samosprávami ke zlepšení frekvence a způsobů sběru komunálního odpadu. Důležité je, aby pro domácnosti bylo jednodušší třídít odpad. V porovnání s jinými zeměmi EU Velká Británie v oblasti odpadového hospodářství výrazně zaostává. Recyklace odpadu dlouhou dobu nebyla prioritou ve světle jiných problémů, které musely místní samosprávy řešit. V posledních letech, právě v reakci na odpadovou politiku EU, se země snaží o zlepšení situace a klade větší důraz na tuto problematiku. Ze zjištění z roku 2011 vyplývá, že Anglie za rok 2010 vyprodukovala 23, 4 mil. tun domovního odpadu, z toho 40,3 % představoval tříděný odpad.¹⁴⁴

Vláda se snaží více spolupracovat s obecními autoritami a podporovat je v zapojení do různých společenství, které se orientují na zlepšení situace. Snaží se nalézt způsoby, jak co nejlépe spolupracovat s občany obce a co nejvíce je motivovat k recyklaci odpadu.

Vláda upozorňuje, že v oblasti nakládání s komunálním odpadem existuje spousta nedostatků. Např. úplně chybí úprava odpovědnosti za netřídění komunálního odpadu a případný postih. Dále uvádí, že svozové firmy si často na obcích účtují vysoké částky za služby spojené s nakládáním s odpady.

V některých oblastech Anglie stále nedochází k téměř žádnému třídění odpadu. Vláda rovněž zamýšlí změnit zpoplatnění komunálního odpadu tak, aby bylo spravedlivé, zejména podle míry recyklace odpadu a lehké pro pochopení místních autorit i občanů dané obce. Rovněž je kladen důraz na osvětu a vzdělání obyvatelstva.¹⁴⁵

Co se týká systému, který funguje v Newcastlu, což je město s celkovým počtem obyvatel přes 250 tisíc. Je stanoveno, že všechny odpady musí být uloženy do nádob. V případě, že

¹⁴³ The Waste (England and Wales) Regulations 2011.

¹⁴⁴ Government Review of Waste Policy in England 2011 [online]. gov.uk, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/69401/pb13540-waste-policy-review110614.pdf>.

¹⁴⁵ Defra. *Government Review of Waste Policy in England 2011* [online]. gov.uk, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/69401/pb13540-waste-policy-review110614.pdf>.

odpad v nádobách není, svozová společnost odpady vůbec nevyváží a osobě, která odpad do nádoby neuložila, hrozí pokuta ve výši 75 liber. Domácnosti mají možnost ukládat komunální odpad do 3 druhů sběrných nádob – modré, zelené a hnědé.

Do modré nádoby patří vytříděný odpad, bez obalu. Občané sem mohou ukládat plastové láhve, plechovky od nápojů, papír, noviny, obaly na vejíčka atd. Do zelené nádoby se ukládá směsný domovní odpad a zbytky jídla. Hnědá nádoba je určena pro odpad ze zahrad, tedy bioodpad.¹⁴⁶

Extra vytříděný odpad, kdy občané odděleně třídí veškeré složky tříděného odpadu, mohou odnést do jednoho ze tří sběrných dvorů v Newcastleu.

Poplatek za služby spojené s nakládáním s komunálním odpadem je placen formou tzv. obecní daně. Jedná se o poplatek, který v sobě zahrnuje nejenom služby spojené s nakládáním s odpady, ale rovněž další služby, které město poskytuje občanům. Občan je povinen se k platbě poplatku zaregistrovat v okamžiku, kdy se do města přistěhuje, popř. vlastník nemovitosti na území města. Sazba poplatku se odvíjí od majetku, jež občan v obci vlastní a poplatníci jsou rozděleni do několika skupin.¹⁴⁷

Systém je oproti českému poněkud odlišný. V oblasti odpadového hospodářství a nakládání s komunálním odpadem Velká Británie není nejlepším příkladem země, ze které by si ČR mohla vzít příklad.

¹⁴⁶Newcastle City Council. *What goes in each bin?* [online]. newcastle.gov.uk, 2. července 2015 [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<http://www.newcastle.gov.uk/environment-and-waste/rubbish-waste-and-recycling/what-goes-each-bin>>.

¹⁴⁷Newcastle City Council. *Who has to pay Council Tax.* [online]. newcastle.gov.uk, 24. dubna 2012 [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<http://www.newcastle.gov.uk/benefits-and-council-tax/council-tax/your-council-tax/who-has-to-pay-council-tax>>.

Závěr

Tato diplomová práce pojednává o právní úpravě zpoplatnění komunálního odpadu. Stěžejním záměrem práce bylo popsat možné způsoby zpoplatnění komunálního odpadu a kriticky zhodnotit, zda je současná právní úprava poplatků za komunální odpad dostatečně přehledná a srozumitelná pro její adresáty, jednotlivé obce, jako původce komunálního odpadu. Jedním z hlavních cílů práce byla snaha nalézt ideální motivační systém v poplatcích za komunální odpad, který by vedl k co nejvyšší míře recyklace.

První kapitola práce se věnuje nástrojům ochrany životního prostředí. V průběhu psaní své diplomové práce jsem se snažila postupovat od obecného ke konkrétnímu, proto v prvních podkapitolách jsou popsány nástroje ekologické politiky s využitím aktuální Státní politiky životního prostředí. Dále se zaměřuji na ekonomické nástroje ochrany životního prostředí, a to s důrazem na projevy této formy nástrojů v odpadovém právu a charakteristiku poplatku jako jedné z forem ekonomických nástrojů ochrany životního prostředí. V první kapitole tedy vysvětluji teoretické pojmy s využitím odborné literatury a zákona.

Druhá kapitola práce charakterizuje již konkrétní formy zpoplatnění komunálního odpadu. Opět se v první řadě věnuji teoretickým pojmům, jako vysvětlení principů odpadového hospodářství, definici komunálního odpadu apod. Obec je dle OdpZ označena za původce komunálního odpadu. Z tohoto postavení jí plynou určitá zákonná práva a povinnosti. Obec v rámci výkonu samostatné působnosti vydává OZV, ve kterých stanovuje výši poplatku za odpad a OZV, v nichž upravuje systém nakládání s komunálním odpadem. V této kapitole se snažím především popsat všechny tři druhy poplatků za odpad, jednak poplatek dle OdpZ, smluvní úhradu dle OdpZ a poplatek dle ZMP. Obec má na výběr, který z těchto druhů si zvolí a jeho úpravu použije v OZV. V souvislosti s tím vznikají časté problémy. Stává se, že fyzická osoba je plátcem poplatku ve více obcích. Např. v obci, kde je hlášena k trvalému pobytu, kdy tato obec stanovuje místní poplatek dle ZMP a zároveň v obci, kde se fakticky zdržuje, pokud tato obec využívá úpravy poplatku dle OdpZ.

Zpoplatnění komunálního odpadu podle OdpZ bylo do zákona vloženo tzv. Pražskou novelou OdpZ, o jejíž prosazení se snažili především představitelé hl. města Prahy. V souvislosti s projednáváním nového OdpZ se rozpoutaly další debaty o zpoplatnění komunálního odpadu. Z důvodové zprávy k novému OdpZ vyplývá, že nejvíce využívá poplatek dle OdpZ Středočeský kraj a hl. město Praha. Ostatní obce mají poplatek za komunální odpad upraven podle ZMP. Z těchto zjištění plyne, že poplatek dle OdpZ není v praxi příliš využíván a obce se drží standardního modelu úpravy této problematiky v OZV

dle ZMP. Obce jsou zvyklé upravovat i jiné místní poplatky v obci (např. místní poplatek ze psů apod.), proto pro ně není takový problém tento typ poplatku zakotvit a postupovat dle ZMP.

Na tuto situaci reaguje i návrh nového OdpZ, který úpravu zpoplatnění komunálního odpadu úplně vypouští. Jeho obsahem je novela ZMP. Nově by měl být poplatek za komunální odpad upraven pouze ZMP ve formě místní daně, jako příjmu místních rozpočtů. Nový OdpZ rovněž upravuje možnost alespoň částečného motivačního zpoplatnění odpadu. Výsledná výše poplatku by se měla odvíjet od celkové hmotnosti nebo objemu vyprodukovaného odpadu pro jednotlivé domácnosti.

Na toto téma pak navazuje třetí kapitola práce. Tato část se soustřeďuje právě na motivační systémy v poplatcích za odpad. Věnuji se projektu PAYT, který v českých podmínkách probíhal v letech 2000 – 2002 a zkoumal, jak české domácnosti třídí odpad. Podstatné je, jakým způsobem se tento fakt odráží na jejich platbě za komunální odpad. Z výsledků šetření vyplývá, že většina českých domácností neví, jaký typ poplatku platí, zda se jedná o poplatek dle OdpZ či ZMP a ekonomická motivace k třídění odpadu je pro ně až na posledním místě. Hlavním motivem pro třídění odpadu je především dobrý pocit, že domácnosti dělají něco pro příznivé ŽP.

V ČR již existuje několik úspěšně fungujících motivačních systémů, které rovněž popisují ve své práci. Jedná se např. o ISNO na Mikulovsku. Hlavní pozornost jsem však soustředila na možnosti zavedení těchto systémů ve větších městech, konkrétně ve městech s celkovým počtem obyvatelstva nad 50 tisíc. V souvislosti s existencí velkých sídlišť ve městech vznikají problémy s realizací motivačního systému. Všechny systémy fungují na principu dobrovolnosti a velký počet anonymních domácností na sídlištích je těžké nějakým způsobem kontrolovat.

Ve své práci tedy popisují možná řešení, jak by mohly motivační systémy ve větších městech fungovat. Jedná o moderní způsoby nebo způsoby, které se osvědčily v zahraničí. V této oblasti jsou nejvíce úspěšnými zeměmi např. Německo, Belgie, některé státy USA apod. Moderní technologie fungují na principu čipů, popř. karet se specifickým čárovým kódem. Ty obdrží každá domácnost. Moderní technologie sice řeší problémy na velkých sídlištích, ale jsou velmi finančně nákladné. Mnoho měst proto zmíněné způsoby považuje za zbytečné výdaje a v porovnání s jinými problémy, které musí řešit, odsouvá tuto problematiku na vedlejší kolej.

Poslední podkapitola práce se věnuje zpoplatnění komunálního odpadu ve Velké Británii. Velká Británie v posledních letech podniká kroky ke zlepšení systému nakládání

s odpady. Vláda se snaží klást důraz na větší spolupráci regionálních autorit a občanů. Snaží se je motivovat k lepšímu třídění komunálního odpadu. Zpoplatnění je také založeno na úplně jiných principech než v ČR. Celkově systém odpadového hospodářství ve Velké Británii není dobrým příkladem. Dá se říci, že oproti tomu českému systému zaostává.

Současný stav zpoplatnění komunálního odpadu tedy hodnotím jako chaotický. Mnoho domácností nemá představu o tom, že existuje trojí zpoplatnění komunálního odpadu. Právní úprava je roztržštěná do dvou zákonných předpisů a v praxi je využívána zejména forma místního poplatku dle ZMP. Smluvní úhrada dle OdpZ je v praxi téměř nepoužitelná. Současná právní úprava ani nezakotvuje možnost motivačního zpoplatnění komunálního odpadu k co nejvyšší míře recyklace. I přes to však některé obce mají motivační systémy zakotveny ve svých OZV a systém si samy regulují. Nepatrný posun v této oblasti představuje návrh nového OdpZ. Úpravu poplatků za komunální odpad sjednocuje pouze do ZMP a umožňuje i nový způsob částečně vedoucí k motivačnímu zpoplatnění komunálního odpadu.

Systémy zpoplatnění komunálního odpadu, motivující k co nejvyšší míře recyklace, fungují spíše v menších obcích, protože jsou založeny na principu dobrovolnosti. V menších obcích je kontrola dodržování systémů jednodušší. Ve větších městech vznikají problémy především na velkých sídlištích. Vzorovým příkladem větších měst s fungujícím motivačním systémem mohou být města Mladá Boleslav, Písek nebo Mikulov. Vznikají rovněž moderní technologie, které usnadňují systémy třídění odpadu a následné kontroly domácností. Čipy a moderní technologie jsou však velmi finančně náročné.

Bibliografie

Monografie a příspěvky ve sbornících

1. BAKEŠ, Milan a kol. *Finanční právo*. 6. vydání. Praha: C.H. Beck, 2012. 519 s.
2. BALNER, Petr, VRBOVÁ, Martina. *Hospodaření s odpady v obcích*. 1. vydání. Praha: EKO-KOM, 2003. 184 s.
3. DAMOHORSKÝ, M. a kol. *Právo životního prostředí*. vyd. 3. Praha: C. H. Beck, 2010. 629 s.
4. DAMOHORSKÝ, Milan, SNOPKOVÁ, Tereza a kol. *Role obcí v ochraně životního prostředí z pohledu práva*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta, 2015. 222 s.
5. DIENSTBIER, Filip. Nástroje ochrany životního prostředí a jejich právní úprava. In DIENSTBIER, Filip (ed.) *Nástroje ochrany životního prostředí – role práva*. Olomouc: Iuridicum Olomoucense: Právnická fakulta, Univerzita Palackého v Olomouci, 2011, s. 9-13.
6. FURKOVÁ, Petra a kol. *Tvorba obecně závazných vyhlášek: praktický průvodce pro obce*. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2013. 372 s.
7. HENDRYCH, Dušan a kol. *Právnický slovník*. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2009. 1459 s.
8. HLAVATÁ, Miluše. *Odpadové hospodářství*. 1. vydání. Ostrava: Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava, 2004. 172 s.
9. HŘEBÍČEK, Jiří a kol. *Integrovaný systém nakládání s odpady na regionální úrovni*. 1. vydání. Brno: nakladatelství Littera, 2009. 202 s.
10. JIRÁSKOVÁ, Zdeňka. *Vše o novém poplatku za odpad*. 1. vydání. Hradec Králové: E.I.A.- Ekonomická informační agentura, 2001. 63 s.
11. KNOTEK, Jaroslav. Poplatky (odvody) jako ekonomické nástroje ochrany životního prostředí sloužící obcím v ČR. In TKÁČIKOVÁ, Jana (ed.). *Ekonomické nástroje v právu životního prostředí*. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 30-43.
12. KOUDELKA, Zdeněk. *Obecně závazné vyhlášky*. 1. vydání. Praha: Linde Praha a.s., 2000. 279 s.
13. KROPÁČEK, Ivo, PLACKOVÁ, Renata. *Úspěšná opatření v nakládání s odpady na úrovni obcí*. Brno: Hnutí duha, 2015. 16 s.

14. MOLDAN, Bedřich. *Ekonomické aspekty ochrany životního prostředí*. 1. vydání. Praha: Karolinum, 1997. 307 s.
15. PAŘÍZKOVÁ, Libuše, ŠAUER, Petr. Analýza faktorů ovlivňujících produkci domovního odpadu v ČR v souvislosti s fungováním principu PAYT. In ŠAUER, Petr (ed.). *Jak (ne)platit za domovní odpad: příspěvky závěrečného semináře projektu PAYT*. Praha: Oeconomica, 2003, s. 18 – 42.
16. PAŘÍZKOVÁ, Ivana. *Finance územní samosprávy*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2008. 238 s.
17. PEKÁREK, Milan. Ekonomické nástroje v právu ŽP. In TKÁČIKOVÁ, Jana (ed.). *Ekonomické nástroje v právu životního prostředí*. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 8-12.
18. PEKOVÁ, Jitka. *Finance územní samosprávy*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011. 587 s.
19. PELC, Vladimír. *Místní poplatky*. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2011. 199 s.
20. ŘÍMANOVÁ, Dana. *Zákon o odpadech včetně prováděcích předpisů s výkladem*. 4. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2005. 600 s.
21. SLAVÍK, Jan a kol. *Poplatkové systémy v obcích – rizika a příležitosti pro odpadové hospodářství*. Praha: IEEP, 2009. 198 s.
22. STEJSKAL, Vojtěch. Ekonomické nástroje ochrany přírody (v ČR a v zemích středoevropského regionu). In TKÁČIKOVÁ, Jana (ed.). *Ekonomické nástroje v právu životního prostředí*. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 121-131.
23. ŠAUER, Petr. *PAYT – výsledky statistických analýz o způsobech plateb za domovní odpad v České republice*. 1. vydání. Praha: Oeconomica, 2003. 120 s.
24. TOŠOVSKÁ, Eva. *Právní a ekonomické aspekty ochrany životního prostředí*. vyd. 1. Praha: Vysoká škola veřejné správy a mezinárodních vztahů v Praze, 2004, 81 s.
25. VÍCHA, Ondřej. *Princip „znečišťovatel platí“ z právního pohledu*. 1. vydání. Praha: Linde Praha a.s., 2014. 234 s.
26. VRBOVÁ, Martina. Integrovaný systém nakládání s obaly a obalovými odpady v odpadovém hospodářství obcí. In ŠAUER, Petr (ed.). *Jak (ne)platit za domovní odpad: příspěvky závěrečného semináře projektu PAYT*. Praha: Oeconomica, 2003, s. 56 – 72.

Časopisecké zdroje

1. DIENSTBIER, Filip. Efektivita práva a ekonomické nástroje ochrany životního prostředí. *České právo životního prostředí*, 2004, roč. IV, č. 4, s. 49-52.
2. DIENSTBIER, Filip. Komunální odpad v novém zákoně o odpadech. *České právo životního prostředí*, 2002, roč. II., č. 2, s. 52-59.
3. DIENSTBIER, Filip. Zpoplatnění nakládání s komunálním odpadem po tzv. pražské novele zákona o odpadech. *České právo životního prostředí*, 2002, roč. II., č. 3, s. 69-79.
4. HAVRÁNKOVÁ, Věra. Komunální odpady. *Planeta 2005*, 2005, roč. XII., č. 11/2005, s. 24-34.
5. HRUŠOVÁ, Ivana. Problematika nakládání s komunálním odpadem. *České právo životního prostředí*, 2004, roč. IV., č. 1, s. 3-75.
6. PŘIBYL, Tomáš. Obecně závazné vyhlášky obcí, kterými se stanoví systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. *Právní rozhledy*. Praha: C.H. Beck, 2002, s. 385-389.
7. RUDOLF, Emil, KASNER, František. Poplatky a finanční postihy v odvětví ochrany životního prostředí. *Příloha zpravodaje vodohospodářů*, 1994, roč. IV., č. 6, s. 14-19.
8. SOBOTKA, Michal. Právní a ekonomické nástroje ochrany životního prostředí. In: *Acta Universitatis Carolinae – Iuridica*. č. 3-4/2001, s. 119-179.
9. VEDRAL, Josef. Několik poznámek k novému zákonu o odpadech z pohledu obcí. *České právo životního prostředí*, 2002, roč. II., č. 2, s. 40-51.

Právní předpisy

1. zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
2. usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
3. zákon č. 17/1992Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.
4. zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích ve znění pozdějších předpisů
6. zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů.
7. zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

8. The Waste (England and Wales) Regulations 2011

Judikatura

1. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, sp. zn. 5 Afs 175/2006.
2. náleží Ústavního soudu ze dne 10. 12. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 16/02, bod 152.
3. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2004, sp. zn. 2 Afs 122/2004.
4. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. 9 Afs 81/2009.
5. náleží Ústavního soudu ze dne 31. 7. 1996, sp. zn. III. ÚS 124/96 Sb., bod 14.
6. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, sp. zn. 1 As 116/2014.
7. náleží Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 7/04, bod 189.
8. náleží Ústavního soudu ze dne 17. 4. 1996 sp. zn. Pl. ÚS 40/1995, bod 30.
9. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. 28 Cdo 542/2011.
10. náleží Ústavního soudu ze dne 10. 1. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 14/2000.

Další zdroje

1. ČAOH. *Stanovisko ČAOH k návrhu nového zákona o odpadech*. [online] tretiruka.cz, 25. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://www.tretiruka.cz/news/caoh-kompletni-pripominky-k-navrhu-noveho-zakona-o-odpadech/>>.
2. City of Waterville. *Attention Waterville Residents: Pay as you throw (PAYT)* [online]. waterville-me.gov. [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<https://www.waterville-me.gov/content/1412949223payt-insert-for-sentinel.pdf>>.
3. ČTK. *Plat' tolik, kolik vyhodíš. MŽP chystá revoluci v platbách za komunální odpad*. [online] tretiruka.cz, 16. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://www.tretiruka.cz/news/plat-tolik-kolik-vyhodis-mzp-chysta-revoluci-v-platbach-za-komunalni-odpad/>>.
4. Defra. *Government Review of Waste Policy in England 2011* [online]. gov.uk, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/69401/pb13540-waste-policy-review110614.pdf>.
5. DIENSTBIER, Filip. *Ekonomické nástroje ochrany životního prostředí – otázky právní*. Disertační práce. Brno, 2006. Publikováno na <http://is.muni.cz>.

6. Důvodová zpráva k novému zákonu o odpadech [online]. apps.odok.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <https://apps.odok.cz/veklep-detail?p_p_id=material_WAR_odokkpl&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-1&p_p_col_count=3&_material_WAR_odokkpl_pid=KORNA6MN9R00&tab=detail>.
7. European Commission. *Circular Economy Strategy*. [online] ec.europa.eu, 19. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm>.
8. Government Review of Waste Policy in England 2011 [online]. gov.uk, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/69401/pb13540-waste-policy-review110614.pdf>.
9. Hnutí duha. *Vyšší recyklace by ušetřila českým krajům téměř 700 mil. korun*. [online] hnutiduha.cz, 11. srpna 2011 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://hnutiduha.cz/aktualne/vyssi-recyklace-usetrila-ceskym-krajum-temer-700-milionu-korun>>.
10. Hnutí duha. *Návrh zákona o odpadech: podpora spaloven a čtyřnásobné zdražení skládek, podpora recyklace však chybí*. [online]. hnutiduha.cz, 25. února 2016 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://hnutiduha.cz/aktualne/navrh-zakona-o-odpadech-podpora-spaloven-ctyrnasobne-zdrazeni-skladek-podpora-recyklace>>.
11. Kašpar, Jakub. *Nový zákon o odpadech: vyšší podíl recyklace, větší komfort pro lidi* [online] mzp.cz, 27. února 2009 [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <http://www.mzp.cz/cz/news_tz090227odpady>.
12. MassDEP. *Pay-As-You-Throw Basics for Municipalities* [online]. mass.gov, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<http://www.mass.gov/eea/docs/dep/recycle/reduce/paytbasics.pdf>>.
13. Město Mikulov. *Obecně závazná vyhláška č. 2/2015, o místním poplatku za provoz systému shromáždování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů* [online]. mikulov.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <http://download.mikulov.cz/Obecne_Zavazne_Vyhlascky_a_Narizeni/OZV_2-2015.pdf>.
14. Město Mikulov. *Obecně závazná vyhláška č. 3/2014, o stanovení systému shromáždování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních*

- odpadů* [online]. mikulov.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <http://download.mikulov.cz/Obecne_Zavazne_Vyhlascky_a_Narizeni/OZV_3-2014.pdf>.
15. Ministerstvo životního prostředí. *Státní politika životního prostředí ČR*. [online] mzp.cz, [cit. 17. března 2016]. Dostupné na <http://www.mzp.cz/cz/statni_politika_zivotniho_prostredi>.
16. Ministerstvo životního prostředí. *Souhrnná data o odpadovém hospodářství v ČR v letech 2009-2014* [online]. mzp.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/odpadove_hospodarstv%C3%AD_data_2014/\\$FILE/OODP-Souhrnna_data_za_CR-20150914.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/odpadove_hospodarstv%C3%AD_data_2014/$FILE/OODP-Souhrnna_data_za_CR-20150914.pdf)>.
17. Mladá Boleslav. *Obecně závazná vyhláška č. 11/2007, kterou se mění a doplňuje obecně závazná vyhláška č. 15/2005, o místních poplatcích, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 1/2007, 5/2007 a 7/2007* [online]. mb-net.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <http://www.mb-net.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=9629&id_dokumenty=24830>.
18. Návrh nového zákona o odpadech [online]. apps.odok.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <https://apps.odok.cz/veklep-detail?p_p_id=material_WAR_odokkpl&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-1&p_p_col_count=3&_material_WAR_odokkpl_pid=KORNA6MN9R0O&tab=detail>.
19. Newcastle City Council. *What goes in each bin?* [online]. newcastle.gov.uk, 2. července 2015 [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<http://www.newcastle.gov.uk/environment-and-waste/rubbish-waste-and-recycling/what-goes-each-bin>>.
- 20.
21. Olomoucký kraj. *Olomoucký kraj představil starostům budoucnost nakládání s odpady* [online]. kr-olomoucky.cz, 22. března 2016 [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<https://www.kr-olomoucky.cz/olomoucky-kraj-predstavil-starostum-budoucnost-nakladani-s-odpady-aktuality-5292.html>>.
22. Olomoucký kraj. *Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje pro období 2016 až 2025 – závazná část* [online]. kr-olomoucky.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<https://www.kr-olomoucky.cz/odpadove-hospodarstvi-cl-269.html>>.

23. Olomoucký kraj. *Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje pro období 2016 až 2025 – směrná část* [online]. kr-olomoucky.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<https://www.kr-olomoucky.cz/odpadove-hospodarstvi-cl-269.html>>.
24. Písek. *Obecně závazná vyhláška č. 1/2016 o místních poplatcích ve městě Písku* [online]. mesto-pisek.cz, [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <http://www.mesto-pisek.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=12075&id_dokumenty=7514>.
25. Newcastle City Council. *Who has to pay Council Tax*. [online]. newcastle.gov.uk, 24. dubna 2012 [cit. 8. dubna 2016]. Dostupné na <<http://www.newcastle.gov.uk/benefits-and-council-tax/council-tax/your-council-tax/who-has-to-pay-council-tax>>.
26. ŠŤASTNÁ, Jarmila. *Na návrhu odpadového zákona se opět pracuje, ale jinak*. [online] envigroup.cz, [cit. 29. března 2016]. Dostupné na <<http://www.envigroup.cz/aktualita-198.html>>.
27. Veřejný ochránce práv. *Souhrnná zpráva ochránce za rok 2008* [online]. ochrance.cz, [cit. 29. března 2016], s. 114. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/zpravy_pro_poslaneckou_snemovnu/Souhrnna_zprava_VOP_2008.pdf>.

Anotace

Diplomová práce se zabývá právní úpravou zpoplatnění komunálního odpadu v České republice a hledání ideálního motivačního systému v poplatcích za odpad k co nejvyšší míře recyklace komunálního odpadu, a to především ve větších městech. Hlavním cílem práce je zhodnocení, zda současná právní úprava takovouto finanční motivaci vůbec umožňuje. Diplomantka se ve své práci snažila zhodnotit všechny tři druhy poplatků za odpad, jak dle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, tak dle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech. Rovněž nechybí zmínka o návrhu nového zákona o odpadech, který v letošním roce prošel připomínkovým řízením a úpravu zpoplatnění komunálního odpadu pozměňuje. Poslední kapitola diplomové práce se zabývá motivačními systémy v poplatcích za komunální odpad, na jakých principech tyto systémy fungují. Rovněž popisuje již v praxi realizované motivační systémy zpoplatnění komunálního odpadu, např. Inteligentní systém nakládání s odpady na Mikulovsku, systém fungující v Písku a v Mladé Boleslavi. Diplomantka se ve své práci především snaží nalézt možnosti uplatnění těchto systémů ve větších městech, konkrétně ve městech s celkovým počtem obyvatelstva nad 50 tisíc. V těchto městech často v praxi vznikají problémy v souvislosti se zavedením motivačního zpoplatnění komunálního odpadu, které práce uvádí. Okrajově jsou rovněž zmíněny systémy zpoplatnění komunálního odpadu, jež fungují v zahraničí.

Klíčová slova: ekonomické nástroje ochrany životního prostředí, odpady, komunální odpad, poplatky za odpad, zákon o odpadech, místní poplatky, motivace v poplatcích za odpad, motivační systémy, recyklace odpadu

Abstract

The diploma thesis deals with legislation of charging for municipal waste in the Czech Republic and the opportunity of searching for the ideal incentive system to the greatest extent possible recycling in the bigger cities. The main aim of thesis is to assess current legislation. Diplomat tried to valorise all three kinds of fees for waste, according to the Local Charges Act and according to the Waste Act, as well. Moreover, I mention the new draft of the Waste Act which passed comment procedure this year including its amendments about charges.. Last chapter describes incentive systems which already are applied in practice in the Czech Republic, specifically system in the area of Mikulov, Písek and Mladá Boleslav. Another aim of diplomat is to find the solution to realize the best incentive system in bigger cities with population more than 50.000 habitants because waste is a pressing problem which occurs especially in bigger cities. Marginally, the thesis points out incentive systems running abroad.

Key words: economic instruments in environmental protection, waste, municipal waste, charging for waste, fees, the Waste Act, the Local Charges Act, motivation in the charges for waste, incentive systems, waste recycling

Seznam příloh

Příloha č. 1: Obecně závazná vyhláška města Mikulova č. 2/2015, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Příloha č. 2: Příloha č. 6 – 9 k obecně závazné vyhlášce města Mikulova č. 3/2014, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, která stanoví maximální roční bonusy za třídění odpadů a procentuální úlevy na poplatcích

Příloha č. 1

MĚSTO MIKULOV

Obecně závazná vyhláška č. 2/2015

o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Zastupitelstvo města Mikulov se na svém zasedání dne 9.12.2015 usnesením č. 9/2015/H usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „vyhláška“):

Čl. 1 Úvodní ustanovení

- (1) Město Mikulov touto vyhláškou zavádí místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen „poplatek“).
- (2) Řízení o poplatcích vykonává obecní úřad.¹

Čl. 2 Poplatník

(1) Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí:²

- a) fyzická osoba,
 1. která má v obci trvalý pobyt,
 2. které byl podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 90 dnů,
 3. která podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky pobývá na území České republiky přechodně po dobu delší 3 měsíců,
 4. které byla udělena mezinárodní ochrana podle zákona upravujícího azyl nebo dočasná ochrana podle zákona upravujícího dočasnou ochranu cizinců,
- b) fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu; má-li ke stavbě určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinnému domu vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně.

¹ § 14 odst. 3 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“)

² § 10b odst. 1 zákona o místních poplatcích

Čl. 3 Sazba poplatku

(1) Sazba poplatku činí 600,- Kč a je tvořena:

- a) z částky 250,- Kč za kalendářní rok a
- b) z částky 350,- Kč za kalendářní rok. Tato částka je stanovena na základě skutečných nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za poplatníka a kalendářní rok.

(2) Rozúčtování skutečných nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za osobu a kalendářní rok je obsaženo v příloze č. 1, která tvoří nedílnou součást této vyhlášky.

(3) V případě změny místa pobytu fyzické osoby, změny vlastnictví stavby určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinného domu nebo změny umístění osoby od poplatku ze zákona osvobozené³ v průběhu kalendářního roku, se poplatek platí v poměrné výši, která odpovídá počtu kalendářních měsíců pobytu, vlastnictví nebo umístění v příslušném kalendářním roce. Dojde-li ke změně v průběhu kalendářního měsíce, je pro stanovení počtu měsíců rozhodný stav k poslednímu dni tohoto měsíce.⁴

Čl. 4 Splatnost poplatku

(1) Poplatek je splatný jednorázově a to nejpozději do 31.5. příslušného kalendářního roku.

(2) Vznikne-li poplatková povinnost po datu splatnosti uvedeném v odst. 1, je poplatek splatný nejpozději do 15. dne měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém poplatková povinnost vznikla, nejpozději však do konce příslušného kalendářního roku.

Čl. 5 Osvobození

(1) Mimo poplatníky osvobozené ze zákona⁵ se od poplatku osvobozují:

- a) osoby umístěné v Dětském domově v Mikulově, Nádražní 26, pro děti od 3 let věku do 18 let věku,
- b) osoby s pobytem v Mikulově, které pobývají celý kalendářní rok, za který se poplatek platí, v zahraničí a tuto skutečnost doloží,
- c) osoby s pobytem v Mikulově, které jsou celý kalendářní rok, za který se poplatek platí, umístěny ve zdravotnickém zařízení, v léčebnách pro dlouhodobě nemocné pacienty a v ústavech sociální péče
- d) osoby ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody.

(2) Skutečnosti rozhodné pro vznik nároku na osvobození je poplatník povinen ohlásit správci poplatku do 15 dnů od jejich vzniku.

³ § 10b odst. 3 zákona o místních poplatcích

⁴ § 10b odst. 6 zákona o místních poplatcích

⁵ § 10b odst. 3 zákona o místních poplatcích

Čl. 6 Úlevy

- (1) Poplatníkovi, který se zapojil do Inteligentního systému nakládání s odpady, bude poskytnuta úleva dle čl. 7, obecně závazné vyhlášky města Mikulov č. 3/2014, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.
- (2) Úleva ve výši 300,- Kč se poskytne poplatníkům, kteří k 1.1. příslušného kalendářního roku, za který se poplatek platí, dosáhli věku 70 let a více let a nebo nedosáhli věku dvou let.
- (3) Maximální možná úleva činí 420,- Kč a to i v případě, jsou-li poplatníkovi poskytnuty úlevy dle bodu (1) a dle bodu (2).

Čl. 7 Odpovědnost za zaplacení poplatku

- (1) Vznikne-li nedoplatek na poplatku poplatníkovi, který je ke dni splatnosti nezletilý a nenabyl plné svéprávnosti nebo který je ke dni splatnosti omezen ve svéprávnosti a byl mu jmenován opatrovník spravující jeho jmění, přechází poplatková povinnost tohoto poplatníka na zákonného zástupce nebo tohoto opatrovníka; zákonný zástupce nebo opatrovník má stejné procesní postavení jako poplatník.
- (2) V případě podle odstavce 1 vyměří obecní úřad poplatek zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi poplatníka.

Čl. 8 Přechodné a zrušovací ustanovení

- (1) Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. 2/2014 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, vydaná zastupitelstvem města Mikulov dne 10.12.2014.
- (2) Poplatkové povinnosti vzniklé před nabytím účinnosti této vyhlášky se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. 9 Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dne 1. ledna 2016.

.....
Ing. Marie Leskovjanová
místostarosta

.....
Rostislav Košťál
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:..... 10. 12. 2015

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup dne:..... 10. 12. 2015

Sňato z úřední desky dne:.....

Městský úřad Mikulov
odbor organizační
a vnitřních věcí
-2-

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce č. 2/2015

Skutečné náklady na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu v roce 2014

Celkové náklady na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu činí **2 773.856,- Kč**

Počet poplatníků k 31.12.2014 : 7. 776

Při celkovém počtu 7. 776 poplatníků podle § 10b, odst. 1 zákona o místních poplatcích, činí v roce 2014 celkový náklad na jednu osobu a kalendářní rok

356.72,- Kč/osobu/rok (2 773.865 : 7.776 = 356.72,-Kč = 357,- Kč)

Příloha č. 2

Maximální roční bonusy za třídění odpadů (zkráceně BT) - procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Roční celkový objem obšloužených nádob připočtený na jednoho účastníka systému užívajícího dané nádoby (litry/účastník systémů/rok)	Procentuální zastoupení objemu obšloužených nádob na plast a na papír v celkovém objemu obšloužených nádob																		
	0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	více jak 85 %
	"Třídí málo"										"Třídí hodně"								
500 - 599	0%	0%	1%	2%	2%	3%	4%	4%	5%	6%	6%	7%	7%	8%	9%	9%	10%	11%	11%
600 - 699	0%	0%	1%	2%	3%	3%	4%	5%	6%	7%	7%	8%	9%	10%	10%	11%	12%	13%	13%
700 - 799	0%	1%	1%	2%	3%	4%	5%	6%	7%	8%	8%	9%	10%	11%	12%	13%	14%	15%	15%
800 - 899	0%	1%	2%	3%	4%	5%	6%	7%	8%	9%	10%	11%	12%	13%	14%	15%	16%	17%	17%
900 - 999	0%	1%	2%	3%	4%	5%	6%	7%	8%	10%	11%	12%	13%	14%	15%	16%	17%	18%	19%
1000 - 1099	0%	1%	2%	3%	4%	6%	7%	8%	9%	11%	12%	13%	14%	15%	17%	18%	19%	20%	21%
1100 - 1199	0%	1%	2%	3%	5%	6%	8%	9%	10%	12%	13%	14%	16%	17%	18%	20%	21%	22%	23%
1200 - 1299	0%	1%	2%	4%	5%	7%	8%	10%	11%	13%	14%	15%	17%	18%	20%	21%	23%	24%	25%
1300 - 1399	0%	1%	3%	4%	6%	7%	9%	10%	12%	14%	15%	17%	18%	20%	21%	23%	25%	25%	25%
1400 - 1499	0%	1%	3%	4%	6%	8%	9%	11%	13%	15%	16%	18%	20%	21%	23%	25%	25%	25%	25%
1500 - 1599	0%	1%	3%	5%	7%	8%	10%	12%	14%	16%	17%	19%	21%	23%	25%	25%	25%	25%	25%
1600 - 1699	0%	1%	3%	5%	7%	9%	11%	13%	15%	17%	18%	20%	22%	24%	25%	25%	25%	25%	25%
1700 - 1799	0%	1%	3%	5%	7%	9%	11%	13%	16%	18%	20%	22%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
1800 - 1899	0%	1%	3%	6%	8%	10%	12%	14%	16%	19%	21%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
1900 - 1999	0%	1%	4%	6%	8%	10%	13%	15%	17%	20%	22%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2000 - 2099	0%	1%	4%	6%	9%	11%	13%	16%	18%	21%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2100 - 2199	0%	2%	4%	7%	9%	12%	14%	17%	19%	22%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2200 - 2299	0%	2%	4%	7%	9%	12%	15%	17%	20%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2300 - 2399	0%	2%	4%	7%	10%	13%	15%	18%	21%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2400 - 2499	0%	2%	5%	7%	10%	13%	16%	19%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2500 - 2599	0%	2%	5%	8%	11%	14%	17%	20%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2600 - 2699	0%	2%	5%	8%	11%	14%	17%	20%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2700 - 2799	0%	2%	5%	8%	12%	15%	18%	21%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2800 - 2899	0%	2%	5%	9%	12%	15%	19%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
2900 - 2999	0%	2%	6%	9%	12%	16%	19%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3000 - 3099	0%	2%	6%	9%	13%	16%	20%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3100 - 3199	0%	2%	6%	10%	13%	17%	21%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3200 - 3299	0%	2%	6%	10%	14%	17%	21%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3300 - 3399	0%	2%	6%	10%	14%	18%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3400 - 3499	0%	2%	6%	10%	14%	19%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%

Maximální roční bonusy za třídění odpadů (zkráceně BT) - procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Roční celkový objem obšloužených nádob připočtený na jednoho účastníka systému užívajícího dané nádoby (litry/účastník systémů/rok)	Procentuální zastoupení objemu obšloužených nádob na plast a na papír v celkovém objemu obšloužených nádob																		
	0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	více jak 85 %
	"Třídí málo"										"Třídí hodně"								
3500 - 3599	0%	2%	7%	11%	15%	19%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3600 - 3699	0%	3%	7%	11%	15%	20%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3700 - 3799	0%	3%	7%	11%	16%	20%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3800 - 3899	0%	3%	7%	12%	16%	21%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
3900 - 3999	0%	3%	7%	12%	17%	21%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4000 - 4099	0%	3%	8%	12%	17%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4100 - 4199	0%	3%	8%	13%	17%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4200 - 4299	0%	3%	8%	13%	18%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4300 - 4399	0%	3%	8%	13%	18%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4400 - 4499	0%	3%	8%	13%	19%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4500 - 4599	0%	3%	8%	14%	19%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4600 - 4699	0%	3%	9%	14%	20%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4700 - 4799	0%	3%	9%	14%	20%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4800 - 4899	0%	3%	9%	15%	20%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
4900 - 4999	0%	3%	9%	15%	21%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5000 - 5099	0%	4%	9%	15%	21%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5100 - 5199	0%	4%	10%	16%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5200 - 5299	0%	4%	10%	16%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5300 - 5399	0%	4%	10%	16%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5400 - 5499	0%	4%	10%	17%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5500 - 5599	0%	4%	10%	17%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5600 - 5699	0%	4%	11%	17%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5700 - 5799	0%	4%	11%	17%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5800 - 5899	0%	4%	11%	18%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
5900 - 5999	0%	4%	11%	18%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6000 - 6099	0%	4%	11%	18%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6100 - 6199	0%	4%	11%	19%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6200 - 6299	0%	4%	12%	19%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6300 - 6399	0%	4%	12%	19%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6400 - 6499	0%	5%	12%	20%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%

Maximální roční bonusy za třídění odpadů (zkrácené BT) - procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Bonus za třídění odpadů je udělen do výše 20% za plast, 30% za papír, 30% za bio, 1% za sklo, 13% za dřevo, 6% za textil, 2% za nábytok, 2% za železo a 2% za kovy. Jednotlivé hodnoty maximálního bonusu uvedené v této tabulce.		Procentuální zastoupení objemu obslužených nádob na plast a na papír v celkovém objemu obslužených nádob																		
		0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	více jak 85 %
Roční celkový objem obslužených nádob, přepočtený na jednoho účastníka systému užívajícího dané nádoby (litry/účastník systémů/rok)		"Třídí málo"									"Třídí hodně"									
		6500 - 6599	0%	5%	12%	20%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6600 - 6699	0%	5%	12%	20%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6700 - 6799	0%	5%	13%	20%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6800 - 6899	0%	5%	13%	21%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
6900 - 6999	0%	5%	13%	21%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7000 - 7099	0%	5%	13%	21%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7100 - 7199	0%	5%	13%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7200 - 7299	0%	5%	14%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7300 - 7399	0%	5%	14%	22%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7400 - 7499	0%	5%	14%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7500 - 7599	0%	5%	14%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7600 - 7699	0%	5%	14%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7700 - 7799	0%	5%	14%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7800 - 7899	0%	5%	15%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
7900 - 7999	0%	6%	15%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8000 - 8099	0%	6%	15%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8100 - 8199	0%	6%	15%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8200 - 8299	0%	6%	15%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8300 - 8399	0%	6%	16%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8400 - 8499	0%	6%	16%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8500 - 8599	0%	6%	16%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8600 - 8699	0%	6%	16%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8700 - 8799	0%	6%	16%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8800 - 8899	0%	6%	17%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
8900 - 8999	0%	6%	17%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
9000 - 9099	0%	6%	17%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
9100 - 9199	0%	6%	17%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
9200 - 9299	0%	6%	17%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
9300 - 9399	0%	7%	17%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
více jak 9400	0%	7%	18%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%

Maximální roční bonusy za efektivní využívání nádob (BV)-procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Bonus za efektivní využívání sběrných nádob je udělen do výše 100% z hodnoty maximálního bonusu uvedeného v této tabulce.		Procentuální zastoupení objemu obslužených nádob na plast a na papír v celkovém objemu obslužených nádob																		
		0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	více jak 85 %
Roční celkový objem obslužených nádob, přepočtený na jednoho účastníka systému užívajícího dané nádoby (litry/účastník systémů/rok)		"Třídí málo"									"Třídí hodně"									
		500 - 599	0%	9%	10%	12%	13%	15%	17%	18%	20%	21%	23%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
600 - 699	0%	3%	5%	7%	9%	11%	12%	14%	16%	18%	20%	22%	24%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
700 - 799	0%	0%	0%	2%	4%	6%	8%	11%	13%	15%	17%	19%	21%	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
800 - 899	0%	0%	0%	0%	0%	2%	4%	7%	9%	12%	14%	16%	19%	21%	24%	25%	25%	25%	25%	25%
900 - 999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	6%	8%	11%	14%	16%	19%	22%	24%	25%	25%	25%	25%
1000 - 1099	-1%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	5%	8%	11%	14%	17%	20%	23%	25%	25%	25%	25%
1100 - 1199	-6%	-4%	-1%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	5%	8%	12%	15%	18%	21%	25%	25%	25%	25%
1200 - 1299	-12%	-10%	-6%	-3%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	6%	9%	13%	16%	20%	23%	25%	25%	25%
1300 - 1399	-18%	-15%	-11%	-8%	-4%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	7%	11%	15%	18%	22%	25%	25%	25%
1400 - 1499	-23%	-21%	-17%	-12%	-8%	-4%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	4%	9%	13%	17%	21%	25%	25%	25%
1500 - 1599	-25%	-25%	-22%	-17%	-13%	-9%	-4%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	7%	11%	15%	20%	24%	25%	25%
1600 - 1699	-25%	-25%	-25%	-22%	-18%	-13%	-8%	-4%	0%	0%	0%	0%	4%	9%	14%	18%	23%	25%	25%	25%
1700 - 1799	-25%	-25%	-25%	-25%	-22%	-17%	-12%	-7%	-2%	0%	0%	0%	2%	7%	12%	17%	22%	25%	25%	25%
1800 - 1899	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-22%	-16%	-11%	-6%	-1%	0%	0%	0%	5%	11%	16%	21%	24%	25%	25%
1900 - 1999	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-21%	-15%	-10%	-4%	0%	0%	0%	4%	9%	15%	20%	24%	25%	25%
2000 - 2099	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-19%	-13%	-7%	-1%	0%	0%	2%	8%	13%	19%	23%	25%	25%
2100 - 2199	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-23%	-17%	-10%	-4%	0%	0%	0%	6%	12%	18%	22%	25%	25%
2200 - 2299	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-14%	-7%	-1%	0%	0%	5%	11%	17%	21%	25%	25%
2300 - 2399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-24%	-17%	-10%	-4%	0%	0%	3%	10%	16%	20%	25%	25%
2400 - 2499	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-13%	-6%	0%	0%	2%	8%	15%	20%	25%	25%
2500 - 2599	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-23%	-16%	-9%	-2%	0%	0%	0%	7%	14%	19%	25%	25%
2600 - 2699	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-19%	-12%	-4%	0%	0%	0%	6%	13%	18%	25%	25%
2700 - 2799	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-22%	-14%	-6%	0%	0%	0%	5%	13%	17%	25%	25%
2800 - 2899	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-17%	-9%	-1%	0%	0%	3%	12%	16%	25%	25%
2900 - 2999	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-11%	-3%	0%	0%	2%	11%	16%	25%	25%
3000 - 3099	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-22%	-14%	-5%	0%	0%	1%	10%	15%	25%	25%
3100 - 3199	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-16%	-7%	0%	0%	0%	9%	14%	25%	25%
3200 - 3299	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-18%	-9%	0%	0%	0%	8%	13%	25%	25%
3300 - 3399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-21%	-11%	-2%	0%	0%	7%	12%	25%	25%
3400 - 3499	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-23%	-13%	-4%	0%	0%	6%	12%	25%	25%

Maximální roční bonusy za efektivní využívání nádob (BV)-procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Bonus za efektivní využívání sběrných nádob je udělen do výše 100% z hodnoty maximálního bonusu uvedeného v této tabulce.		Procentuální zastoupení objemu obslužených nádob na plast a na papír v celkovém objemu obslužených nádob																		
		0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	více jak 85 %
		"Třídí málo"										"Třídí hodně"								
Roční celkový objem obslužených nádob připočtený na jednoho účastníka systému užívajícího dané nádoby (litry/účastník systém u/rok)	3500 - 3399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-15%	-5%	0%	0%	5%	11%
	3600 - 3699	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-18%	-7%	0%	0%	4%	10%
	3700 - 3799	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-9%	0%	0%	3%	9%
	3800 - 3899	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-22%	-11%	0%	0%	2%	8%
	3900 - 3999	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-24%	-13%	-1%	0%	1%	8%
	4000 - 4099	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-14%	-3%	0%	0%	7%
	4100 - 4199	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-16%	-4%	0%	0%	6%
	4200 - 4299	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-18%	-6%	0%	0%	5%
	4300 - 4399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-8%	0%	0%	4%
	4400 - 4499	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-22%	-9%	0%	0%	4%
	4500 - 4599	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-24%	-11%	0%	0%	3%
	4600 - 4699	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-12%	0%	0%	2%
	4700 - 4799	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-14%	0%	0%	1%
	4800 - 4899	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-15%	-1%	0%	1%
	4900 - 4999	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-17%	-3%	0%	0%
	5000 - 5099	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-18%	-4%	0%	0%
	5100 - 5199	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-5%	0%	0%
5200 - 5299	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-21%	-6%	0%	0%	
5300 - 5399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-23%	-8%	0%	0%	
5400 - 5499	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-24%	-9%	0%	0%	
5500 - 5599	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-10%	0%	0%	
5600 - 5699	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-11%	0%	0%	
5700 - 5799	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-13%	0%	0%	
5800 - 5899	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-14%	0%	0%	
5900 - 5999	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-15%	0%	0%	
6000 - 6099	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-16%	0%	0%	
6100 - 6199	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-18%	0%	0%	
6200 - 6299	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-19%	-1%	0%	
6300 - 6399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-2%	0%	
6400 - 6499	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-21%	-3%	0%	

Maximální roční bonusy za efektivní využívání nádob (BV)-procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Bonus za efektivní využívání sběrných nádob je udělen do výše 100% z hodnoty maximálního bonusu uvedeného v této tabulce.		Procentuální zastoupení objemu obslužených nádob na plast a na papír v celkovém objemu obslužených nádob																		
		0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	více jak 85 %
		"Třídí málo"										"Třídí hodně"								
Roční celkový objem obslužených nádob připočtený na jednoho účastníka systému užívajícího dané nádoby (litry/účastník systém u/rok)	6500 - 6399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-23%	-4%	0%	
	6600 - 6699	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-24%	-5%	0%
	6700 - 6799	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-6%	0%
	6800 - 6899	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-7%	0%
	6900 - 6999	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-8%	0%
	7000 - 7099	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-9%	0%
	7100 - 7199	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-10%	0%
	7200 - 7299	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-11%	0%
	7300 - 7399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-12%	0%
	7400 - 7499	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-13%	0%
	7500 - 7599	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-14%	-1%
	7600 - 7699	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-15%	-2%
	7700 - 7799	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-16%	-2%
	7800 - 7899	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-17%	-3%
	7900 - 7999	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-18%	-4%
	8000 - 8099	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-19%	-5%
	8100 - 8199	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-6%
	8200 - 8299	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-20%	-6%
	8300 - 8399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-21%	-7%
	8400 - 8499	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-22%	-8%
	8500 - 8599	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-23%	-9%
	8600 - 8699	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-24%	-10%
	8700 - 8799	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-10%
	8800 - 8899	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-11%
8900 - 8999	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-12%	
9000 - 9099	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-13%	
9100 - 9199	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-14%	
9200 - 9299	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-14%	
9300 - 9399	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-15%	
více jak 9400	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-25%	-16%	

Maximální roční bonusy za snižování produkce odpadů (BS)-procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Bonus za snižování produkce odpadů je udělen do výše 20% za každý způsob snižování produkce odpadů uvedený v registru a tímto formuláři z hodnoty maximálního bonusu uvedeného v této tabulce.		Procentuální zastoupení objemu obslužených nádob na plast a na papír v celkovém objemu obslužených nádob																		
		0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	Více jak 85 %
Roční celkový objem obslužených nádob p. repročtený na jednoho účastníka systému užívajícího dané nádoby (litry/účastník systémů/rok)		"Třídí málo"																"Třídí hodně"		
	500 - 599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	600 - 699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	700 - 799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	800 - 899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	900 - 999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	1000 - 1099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	1100 - 1199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	1200 - 1299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	1300 - 1399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	0%
	1400 - 1499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	1500 - 1599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	1600 - 1699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	1700 - 1799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	1800 - 1899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	1900 - 1999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	2000 - 2099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	2100 - 2199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	2200 - 2299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
	2300 - 2399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
2400 - 2499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
2500 - 2599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
2600 - 2699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
2700 - 2799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
2800 - 2899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
2900 - 2999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
3000 - 3099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
3100 - 3199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
3200 - 3299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
3300 - 3399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	
Více jak 3400	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	

Součet maximálních ročních bonusů (BT + BV + BS) - procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Záporná hodnota součtu bonusů (BT + BV + BS) je nahrazena nulou.		Procentuální zastoupení objemu obslužených nádob na plast a na papír v celkovém objemu obslužených nádob																		
		0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	Více jak 85 %
Roční celkový objem obslužených nádob p. repročtený na jednoho účastníka systému užívajícího dané nádoby (litry/účastník systémů/rok)		"Třídí málo"																"Třídí hodně"		
	500 - 599	0%	9%	11%	14%	16%	18%	20%	22%	25%	27%	29%	51%	52%	53%	54%	54%	55%	56%	36%
	600 - 699	0%	4%	6%	9%	12%	14%	17%	19%	22%	25%	27%	50%	52%	55%	55%	56%	57%	58%	38%
	700 - 799	0%	1%	1%	4%	7%	10%	13%	15%	19%	22%	25%	48%	51%	54%	57%	58%	59%	60%	40%
	800 - 899	0%	1%	2%	3%	4%	6%	10%	13%	17%	20%	23%	47%	50%	54%	57%	59%	60%	61%	42%
	900 - 999	0%	1%	2%	3%	4%	5%	6%	10%	14%	18%	22%	45%	49%	53%	57%	61%	62%	63%	44%
	1000 - 1099	0%	1%	2%	3%	4%	6%	7%	8%	11%	16%	20%	44%	48%	52%	57%	61%	64%	65%	46%
	1100 - 1199	0%	0%	1%	3%	5%	6%	8%	9%	10%	13%	18%	43%	47%	52%	56%	61%	66%	67%	48%
	1200 - 1299	0%	0%	0%	1%	5%	7%	8%	10%	11%	13%	16%	41%	46%	51%	56%	61%	66%	69%	50%
	1300 - 1399	0%	0%	0%	0%	2%	7%	9%	10%	12%	14%	15%	40%	45%	51%	56%	61%	67%	70%	50%
	1400 - 1499	0%	0%	0%	0%	0%	4%	9%	11%	13%	15%	16%	38%	44%	50%	56%	62%	66%	70%	50%
	1500 - 1599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	6%	12%	14%	16%	17%	36%	42%	49%	55%	60%	65%	69%	50%
	1600 - 1699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	9%	15%	17%	18%	20%	22%	29%	34%	39%	43%	48%	50%
	1700 - 1799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	6%	13%	18%	20%	22%	24%	27%	32%	37%	42%	47%	50%
	1800 - 1899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	10%	18%	21%	23%	25%	25%	30%	36%	41%	46%	49%
	1900 - 1999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	8%	16%	22%	24%	25%	25%	29%	34%	40%	45%	49%
	2000 - 2099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	5%	13%	22%	25%	25%	25%	27%	33%	38%	44%	48%
	2100 - 2199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	11%	20%	25%	25%	25%	25%	31%	37%	43%	47%
	2200 - 2299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	9%	18%	24%	25%	25%	25%	30%	36%	42%	46%
	2300 - 2399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	7%	15%	21%	25%	25%	25%	28%	35%	41%	45%
2400 - 2499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	4%	12%	19%	25%	25%	25%	27%	33%	40%	45%	
2500 - 2599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	9%	16%	23%	25%	25%	25%	32%	39%	44%	
2600 - 2699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	6%	13%	21%	25%	25%	25%	31%	38%	43%	
2700 - 2799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	11%	19%	25%	25%	25%	30%	38%	42%	
2800 - 2899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	8%	16%	24%	25%	25%	28%	37%	41%	41%	
2900 - 2999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	5%	14%	22%	25%	25%	25%	27%	36%	41%	
3000 - 3099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	11%	20%	25%	25%	26%	35%	40%	40%	
3100 - 3199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	9%	18%	25%	25%	25%	34%	39%	39%	
3200 - 3299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	7%	16%	25%	25%	25%	33%	38%	38%	
3300 - 3399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	4%	14%	23%	25%	25%	32%	37%	37%	
3400 - 3499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	12%	21%	25%	25%	31%	37%	37%	

Součet maximálních ročních bonusů (BT + BV + BS) - procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Záporná hodnota součtu bonusů (BT + BV + BS) je nahrazena nulou.	Procentuální zastoupení objemu obslužených nádob na palst a na papír v celkovém objemu obslužených nádob																		
	0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	více jak 85 %
	"Třídí málo"										"Třídí hodně"								
3500 - 3599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	10%	20%	25%	25%	30%	36%
3600 - 3699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	7%	18%	25%	25%	29%	35%
3700 - 3799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	5%	16%	25%	25%	28%	34%
3800 - 3899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	14%	25%	25%	27%	33%
3900 - 3999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	12%	24%	25%	26%	33%
4000 - 4099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	11%	22%	25%	25%	32%	32%
4100 - 4199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	9%	21%	25%	25%	31%	31%
4200 - 4299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	7%	19%	25%	25%	30%	30%
4300 - 4399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	5%	17%	25%	25%	29%	29%
4400 - 4499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	16%	25%	25%	29%	29%
4500 - 4599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	14%	25%	25%	28%	28%
4600 - 4699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	13%	25%	25%	27%	27%
4700 - 4799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	11%	25%	25%	26%	26%
4800 - 4899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	10%	24%	25%	26%	26%
4900 - 4999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	8%	22%	25%	25%	25%
5000 - 5099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	7%	21%	25%	25%	25%
5100 - 5199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	5%	20%	25%	25%	25%
5200 - 5299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	4%	19%	25%	25%	25%
5300 - 5399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	17%	25%	25%	25%
5400 - 5499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	16%	25%	25%	25%
5500 - 5599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	15%	25%	25%	25%
5600 - 5699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	14%	25%	25%	25%
5700 - 5799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	12%	25%	25%	25%
5800 - 5899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	11%	25%	25%	25%
5900 - 5999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	10%	25%	25%	25%
6000 - 6099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	9%	25%	25%	25%
6100 - 6199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	7%	25%	25%	25%
6200 - 6299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	6%	24%	25%	25%
6300 - 6399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	5%	23%	25%	25%
6400 - 6499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	4%	22%	25%	25%

Součet maximálních ročních bonusů (BT + BV + BS) - procentuální úleva na poplatku placeného na následující rok

Záporná hodnota součtu bonusů (BT + BV + BS) je nahrazena nulou.	Procentuální zastoupení objemu obslužených nádob na palst a na papír v celkovém objemu obslužených nádob																		
	0 %	1-5 %	6-10 %	11-15 %	16-20 %	21-25 %	26-30 %	31-35 %	36-40 %	41-45 %	46-50 %	51-55 %	56-60 %	61-65 %	66-70 %	71-75 %	76-80 %	81-85 %	více jak 85 %
	"Třídí málo"										"Třídí hodně"								
6500 - 6599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	21%	25%	25%
6600 - 6699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	20%	25%	25%
6700 - 6799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	19%	25%	25%
6800 - 6899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	18%	25%	25%
6900 - 6999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	17%	25%	25%
7000 - 7099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	16%	25%	25%
7100 - 7199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	15%	25%	25%
7200 - 7299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	14%	25%	25%
7300 - 7399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	13%	25%	25%
7400 - 7499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	12%	25%	25%
7500 - 7599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	11%	24%	25%
7600 - 7699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	10%	23%	25%
7700 - 7799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	9%	23%	25%
7800 - 7899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	8%	22%	25%
7900 - 7999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	7%	21%	25%
8000 - 8099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	6%	20%	25%
8100 - 8199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	5%	19%	25%
8200 - 8299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	5%	19%	25%
8300 - 8399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	4%	18%	25%
8400 - 8499	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	3%	17%	25%
8500 - 8599	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	2%	16%	25%
8600 - 8699	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	15%	25%
8700 - 8799	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	15%	25%
8800 - 8899	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	14%	25%
8900 - 8999	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	13%	25%
9000 - 9099	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	12%	25%
9100 - 9199	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	11%	25%
9200 - 9299	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	11%	25%
9300 - 9399	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	10%	25%
více jak 9400	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	9%	25%